



49. ČÍSLO / VI. ROČNÍK

6,- Kč (7,- Sk)

6. PROSINCE 1998

**Z obsahu:**

**Znamení naděje naší  
doby**

Jan Pavel II. při  
generální audienci  
18. listopadu 1998  
– strana 2 –

**Láska začíná snem**

John Fulton Sheen  
– strana 4 –

**Z pohledu učitelského  
úřadu Církve**

Dogma  
o neposkvrněném  
početí Panny Marie  
– strana 6 –

**Maria – »ikona«  
Ducha svatého**

– strana 7 –

**Blesk z Lurd zazářil  
nad celým světem**

– strana 7 –

**Setkání s Kristem  
v církevním roku**

– strana 8 –

**Pastýřský list českých  
a moravských biskupů  
k třetímu roku  
přípravy na Velké  
jubileum 2000**

– strana 9 –

**Svědectví malé  
Gabriely**

Bílá kronika  
– strana 10 –



## Znamení naděje naší doby

Prohlubování působnosti Ducha svatého v Církvi a ve světě nás nutí, abychom věnovali pozornost »znamením naděje na sklonku století, a to i navzdory stínům, které je často zastírají našim očím«. (Tertio millenio adveniente 46) Je skutečně pravdou, že naše století je poznamenáno těžkými zločiny proti člověku a zatemněno ideologiemi, které nepřály osvobozujícímu setkání s pravdou Ježíše Krista, která znamená integrální upřednostnění člověka. A je také nicméně pravda, že Duch svatý, který *naplňuje vesmír* (M 1,7; srov. GS 11), neustával plnými rukama rozhazoval semena pravdy, lásky a života do srdcí mužů a žen naší doby. Tato semena přinesla plody pokroku, humanizace a civilizace, které představují autentická znamení naděje pro lidstvo na jeho cestě.

### Slibný pokrok vědy a techniky

V apoštolském listě *Tertio millenio adveniente* jsem připomněl mezi takovými znameními především »pokrok, kterého dosáhla věda, technika a zvláště **lékařství ve službách lidskému životu**«. (46) Je skutečně nepochybné, že lidský život na této planetě, ať už jde o úroveň osobní nebo sociální, doznal a ustavičně doznává významné zlepšení díky mimořádnému vědeckému rozvoji. Také pokrok techniky, pokud se respektuje autentické a integrální upřednostnění člověka, je třeba přijmout s uznáním, i když je přirozené, že věda a technika nejsou schopny naplnit ty nejhlubší lidské tužby. Mezi rozvoj dnešní techniky, který je obzvláště bohatý a slibný pro budoucnost lidstva, bych chtěl za-



řadit úsek medicíny. On totiž tím, že dovolenými prostředky zlepšuje celkově lidský život, respektuje výmluvným způsobem tvůrčí a spásné Boží záměry, které chtějí, aby člověk měl v Kristu plnost života. Nemůžeme opomenout obrovský pokrok na poli **komunikací**. Jestliže jsou masové sdělovací prostředky vedeny způsobem, který zaručuje plnou demokratickou kontrolu, a jsou nositeli autentických hodnot, může se lidstvo těšit velkým dobrodiním a cítit se jako jedna velká rodina.

### Péče o životní prostředí

Další znamení naděje představuje »živější smysl pro odpovědnost za životní prostředí« (tamtéž). Lidstvo dnes objevuje, i v reakci na nekontrolovanou těžbu přírodních zdrojů, která často doprovází rozvoj průmyslu, **význam a hodnotu prostředí jakožto pohostinného bydliště** (oikos), v němž se má rozvíjet jeho život. Hrozby, které zatěžují budoucnost lidstva z důvodu nerespektování rovnováhy ekosystémů, nutí lidi z oblasti kultury a vědy i kompetentní autority, aby studovali a uskutečňovali různé projekty. Ty směřují nejen k omezení a nápravě dosud způsobených škod, ale především k vytyčení **harmonického rozvoje společnosti**, který respektuje a zhodnocuje přírodní prostředí.

Tento živý smysl odpovědnosti za životní prostředí by měl stimulovat také křesťany, aby **odhalovali hluboký smysl tvůrčího záměru, který nám zjevuje Bible**. Bůh chtěl svěřit muži a ženě úkol, aby naplnili zemi, byli tu jeho jménem pány jako jeho místodržící (srov. Gn 1,28), a byli tak dále nositeli a svým způsobem uskutečňovateli samotného tvůrčího díla.

### Úsilí o mír a spravedlnost

Mezi znameními naděje naší doby musíme připomenout také »snahu nastolit mír a spravedlnost všude tam, kde jsou porušovány, úsilí o smíření a solidaritu mezi národy hlavně v komplexních vztazích mezi severem a jihem světa«. (TMA 46) Ve století, které brzy skončí, jsme byli svědky nesmírné tragédie dvou světových válek a i nyní poznáváme války a napětí, které působí velké utrpení národům a národnostem na celé planetě. Kromě toho v tomto století více než kdykoliv jindy obrovské masy lidí z důvodů rozličných vykořisťovatelských mechanismů zakusily



a dále zakoušejí **životní podmínky nedůstojné člověka**.

Také z toho důvodu lidské svědomí, povzbuzované tajemným působením Ducha svatého, dozrálo k tomu, aby si stanovilo uskutečnění míru a spravedlnosti jako objektivně prvořadý a nevyhnutelný úkol. Svědomí dnes konstatuje, jak nesnesitelným zločinem je setrvávat u podmínek nespravedlnosti a nedostatečného rozvoje, porušování lidských práv. Mimo to se správně **odmítá válka jako prostředek pro řešení konfliktů**. Lidé chápou stále více, že rány způsobené v průběhu dějin v životě národů se mohou zahojit pouze cestou dialogu a smíření. Jen tak je možno přispět k pozitivnímu řešení těžkostí, které se nyní vyskytují v mezinárodních vztazích.

Současný svět jde cestou rozhodné strukturalizace na základě systému nezávislosti v rovině ekonomické, kulturní a politické. Není možno uvažovat pouze ve funkci zájmů, byť i legitimních, jednotlivých národů a národností: je třeba vytvořit **povědomí v dosahu skutečně univerzálním**.

### Svět lásky pro všechny

Z toho důvodu chtěl můj ctihodný předchůdce Pavel VI. prorocky vytyčit na horizontu lidstva cíl **»civilizace lásky**», v níž by se mohl uskutečnit ideál jediné lidské rodiny, ve které se respektuje identita každé její složky ve vzájemné výměně darů.

Na cestě vstříc »civilizaci lásky« jsou povoláni věřící vnímaví pro působení Ducha svatého, aby přinesli svůj nezbytný vklad a **ozářili dějiny světlem Krista**, Slova Božího, které se stalo tělem. On, jak připomíná koncil, »nám zjevuje, že *Bůh je láska* (1 J 4,8), a současně nás učí, že základním zákonem lidské dokonalosti, a tedy i přetvoření světa, je nové přikázání lásky. Proto ti, kteří věří v Boží lásku, jsou si v něm jisti, že se všem otevírá cesta lásky a že snaha o uskutečnění lidského bratrství není marná«. (GS 38)

L'Osservatore Romano 19.11.1998  
Mezititulky a zvyraznění redakce Světla

## Spolehlivá proroctví

Zamyšlení nad liturgickými texty  
dnešní neděle

### Čiňte pokání, přiblížilo se nebeské království

Své dnešní setkání s Pánem začni díkůvzdáním za veliký dar Božího slova, který je pro tebe připraven v Písmu svatém. Přijmi ujištění sv. Pavla z 2. čtení, že všechno, co je v Písmu napsáno, je napsáno k tvému poučení, abys z něho čerpala vytrvalost a povzbuzení. Je to otevřený pramen, o nějž můžeš vždy opírat svou naději. Nehleď často útěchu a důvěru na nesprávném místě? Nejsou různé způsoby zábav a rozptýlení zakotveny daleko pevněji v tvém každodenním rozvrhu, než četba Písma svatého? Dej mu konečně místo, jaké mu patří. Pozvi ke stolu Božího slova všechny své drahé a udělejte si na to čas, abyste pak *jedněmi ústy mohli oslavovat Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista.*

V tomto radostném a vděčném vědomí si nyní přečti první čtení, které je vzato z Izaiášovy knihy. Pán ti předkládá jeho ústy ta nejradostnější proroctví: že se ti z kořene Jesse – Marie Panny narodí Spasitel. Potěšit tě musí dále proroctví, že tento Mesiáš přijde *pro chudé* a bude rozhodovat ve prospěch *ubohých*. Největším darem však je, že Božího Syna bude následovat také *Hospodinův Duch* a s ním sedmero darů, které jsou určeny nejen Božímu Vyslanci, ale i tobě.

Skutečnost, že Bůh již věrně splnil tato tři zaslíbení, ti dává záruku, že bude s veškerou určitostí splněno i další. Odlož všechnu skepsi, otevři své srdce a s prostotou dítěte se nechej okouzlit úchvatným obrazem Božího království na zemi. Zdá se ti neuvěřitelné, že může nadejít období takového nebeského míru, v němž není nepřátelství ani závisti, kdy nikdo nikomu neublíží, nikdo nikoho neohrožuje, nikdo neví, co je strach a nedůvěra? Ne. To není únik do neskutečna. To je prapůvodní záměr nejdobrotivějšího Otce, to je skutečný svět, pro který tě stvořil. Kdy to bude možné? *Až poznání Hospodina naplní zemi, tak jako moře ji přikrývá.* Co jiného je tímto nesmírným oceánem než přijatá Boží láska, aby se všichni ponořili do ní jako do mořské hlubiny.

Rozhodné úsilí o tento nezbytný a zásadní obrat v dějinách lidstva zahajuje Jan u Jordánu, proto se rychle vyprav za ním a pros Duha, dárce milosti, abys tam do dorazila včas a s upřímným srdcem. Tento neobvyklý prorok v drsném rouchu a s drsným vzezřením se dal bezvýhradně do služeb Pánu a jeho krá-

lovství a dostal ke své službě dar, že vidí každému až na dno duše. Hlásá tu neúnavně, že nadejde Boží království, které je ovocem **úplného obrácení**. Ale dnes vidí, že k němu přicházejí také lidé neupřímní, kteří by bez vlastního nezbytného přičinění chtěli jen těžit z Boží dobroty a shovívavosti. Taková přetvářka je však pro ostatní nebezpečná jako *plemeno zmijí*. Obnovený rajský soulad nemůže přijít jen zvenčí, dokud se lidská srdce nedají dokonale přetvořit, aby bezvýhradně *žila v souladu s vůlí Krista Ježíše*. Nestačí se spoléhat na svůj původ ani na svou příslušnost, je třeba se otevřít darům Ducha svatého, které Izaiáš předpověděl. Aby opravdu nastalo království pokoje, aby vůbec neohrozilo nebezpečí, aby už nikdo nikomu neublížil a dítě si mohlo bezstarostně hrát i s jedovatým hadem, musí být odstranění všichni, kteří nepřijímají tato pravidla Božího souzítí, nenechávají se vnitřně pokřtít přetvářejícím ohněm Ducha svatého.

Uznej tedy s pokorou, že Boží dobrota není možná bez Boží spravedlnosti. Aby Bůh zajistil neomezené působení svých darů, musí nezbytně odstranit všechny jejich překážky. Nevid se tedy Janově přísnosti. Za Boží štědrost se nemůže schovávat nic nečestného, nepoctivého, nedůsledného. Kdyby do Božího království proniklo jakékoliv sobectví, všechno by se zhroutilo. Proto si musí Pán důkladně *pročistit svůj mlat a spálit plevy*. A on to udělá!

Aby mohl *vysvobodit chudáka, který se dovolává pomoci*, musí nejdříve *svým slovem zabít násilníky*, kteří jej tak či onak utlačují. Jak jinak může *zachránit ubožákův život*, než když *usmrtí dechem svých rtů bezbožné*, kteří jej chtějí zahubit. Věčné odsouzení bezbožných je ve skutečnosti výrazem nevyšší lásky ke zbožným. Pak teprve v jejich středu *rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje*<sup>(1)</sup>. Zeptej se svého Pána, zda bys nemohla podniknout něco, aby se změnil jejich osud.

Vrať se na závěr ještě jednou k Izaiášovi a jeho poslední předpovědi: *Tehdy se objeví kořen Jesse jako znamení pro národy*. Kdo jiný je tímto kořenem, než Maria. Nestala se již více než výmluvným **znaméním pro národy**? Nenechává snad doba, *kdy ji vyhledávají i pohané a její sídla jsou slavná*? Nepochybuji tedy ani v nejmenším, že se přiblížilo Boží království. Můžeš mít jen jediný důvod k obavám: že bys byla shledána jako *strom, který nepřináší dobré ovoce*. Ale ať je to s tebou jakkoliv zlé, Maria je znamením i pro tebe. Ona jistě *vysvobodí chudáka, který se dovolává její pomoci*<sup>(2)</sup>. Jen prosím neotálej!

Bratr Amadeus

<sup>(1)</sup> resp. žalm 72; <sup>(2)</sup> tamtéž

## Liturgická čtení

### 1. čtení – Iz 11,1–10

Vyrazí ratolest z pahýlu kmene Jesse, výhonek vypučí z jeho kořenů, spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch poznání a zbožnosti, naplní ho duch bázně před Hospodinem. Nebude soudit podle zdání, nebude rozhodovat podle doslechu, ale podle spravedlnosti bude soudit chudé a podle práva se bude rozhodovat pro ubohé v zemi. Zabije násilníka holí svých úst, usmrtí bezbožného dechem svých rtů. Spravedlnost bude rouchem jeho beder a věrnost bude pásem jeho boků. Vlk bude přebývat s beránkem, pardál si lehne vedle kozlátka, tele a lvíče budou žrát pospolu a malé dítě je bude vodit. Kráva pást se bude s medvědicí, jejich mláďata spolu ulehnu, lev jako byk bude řezanku žvýkat. Kojenec si bude hrát nad dírou zmije a nemluvně sáhne rukou do skryše jedovatého hada. Nikdo nebude škodit ani pustošit na celé mé svaté hoře, protože země se naplní poznáním Hospodina, jako vody pokrývají moře. Tehdy se objeví kořen Jesse jako znamení národům; pohané ho budou hledat a jeho sídlo bude slavné.

### 2. čtení – Řím 15,4–9

Bratři! Všechno, co kdysi bylo napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z Písma čerpali vytrvalost a povzbuzení, a tak měli naději. Bůh, zdroj vytrvalosti a povzbuzení, kéž vám dá, abyste žili v souladu podle vůle Krista Ježíše. Tak budete moci svorně a jedněmi ústy oslavovat Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista. Přijímejte proto jeden druhého do svého společenství, jak i Kristus přijal vás – k oslavě Boží. Tím chci totiž říci: Kristus se stal služebníkem židů, aby se prokázalo, že Bůh je věrný, aby tím byla stvrzena zaslíbení daná praotcům; ale také proto, aby pohané oslavovali Boha, že jim prokázal milosrdenství, jak je psáno: „Proto tě budu velebit mezi pohaný, tvému jménu budu zpívat chválu.“

### Evangelium – Mt 3,1–12

V té době vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti: „Obraťte se, Pokračování na str. 6

# Láska začíná snem

**Každý člověk nosí ve svém srdci obraz toho, co miluje. To, co se zdá být láskou na první pohled, je vlastně naplněním touhy, uskutečněním snu. Nosíme v sobě určitý ideál, který je výsledkem naší dosavadní zkušenosti a našich přání. Jak jinak bychom mohli hned vědět, když vidíme určitou osobu nebo určitou věc, že jsme si ji již oblíbili? Dříve, než někoho potkáme, máme ve své představě určitý vzor nebo předobraz toho, co máme a co nemáme rádi.**

Jestliže uslyšíme poprvé nějakou hudbu, líbí se nám, nebo ji odmítáme. Posuzujeme hudbu podle toho, co jsme již slyšeli ve svém srdci. Člověk s rozháranou duší miluje hlučnou, nervy drásající hudbu. Klidný duch miluje klidnou hudbu. Srdce má své vlastní tajné melodie a jednoho dne, když uslyší hudbu provedenou podle partitury, odpovídá: »To je ono!«

Tak je tomu i s láskou. Skrytý architekt pracuje v lidském srdci, rýsuje skici ideální lásky k lidem, které vidí, o kterých čte v knihách, o kterých sní ve svých nadějích, a čeká v radostném toužení na den, kdy tento svůj ideál uvidí a bude se ho moci dotýkat. Život se stane plnější, když se tento sen uskuteční a určitá osoba se objeví jako ztělesnění toho, co jsme si zamilovali. Náklonnost je okamžitá, ale předcházelo jí dlouhé očekávání. Někteří lidé procházejí životem, aniž by potkali svůj ideál. Je to velmi skličující zklamání, když ideál ve skutečnosti neexistuje. Ale existuje jeden absolutní ideál každého srdce, a tím je **BŮH**. Každá lidská láska je předsíní věčné lásky. Někteří nacházejí svůj ideál ihned v jeho skutečnosti, aniž by dříve procházeli jeho stínem.

*Bylo vhodné, aby ona Panna, z níž zazářilo Kristovo početí, sama zazářila v největší čistotě, nad níž po Bohu na nic většího nelze pomyslit.*

*Anselm z Canterbury, †1109*

Také Bůh v sobě chová obrazy všech věcí všehomíra. Tak jako architekt nosí v myšlenkách plán stavby, Bůh má ve své duši předobraz každé květiny, každého ptáka, každého stromu, jara, každé melodie. Žádný štětec se nedotkne plátna, žádné dláto mramoru bez předchozí představy. Tak je také každý atom, každá růže uskutečněním toho, co v Božích myšlenkách existovalo od samého počátku. Všechno tvorstvo, které stojí na nižším stupni než člověk, odpovídá těm představám, které Bůh o něm měl, než je stvořil.

V případě člověka však existuje určitý nesoulad, nedostatek shody mezi tím, co měl Bůh původně v plánu, a mezi tím, jak my to uskutečňujeme. Záleží to totiž na jednom každém z nás. Obraz je rozmazaný, tisk je vybledlý. Především naše osobnost není zde na zemi nikdy dokonalá. Musíme stále znovu a znovu přemáhat své tělo.

Za druhé naše viny poškozují naši osobnost. Naše špatné skutky kazí ten obraz, který vedl ruku Mistra. Zneužíváme svou svobodu v tom, že odmítáme něco z toho, v čem bychom se měli dát k dispozici božské lásce, která je nezbytná, abychom se rozvíjeli k vyššímu stupni milosti. Potřebujeme stále polepšení: naše svobodné skutky nejsou v souladu se zákony našeho bytí, selháváme v tom, co Bůh od nás očekává. Svatý Pavel říká, že jsme byli stvořeni k tomu, abychom byli Božími dětmi, a to ještě dříve, než byly položeny zákla-

dy světa. Ale někteří z nás tuto Boží naději nespíňují.

## Předobraz a vyobrazení

Existuje ve skutečnosti jen jedna jediná osoba v celém lidském rodu, o které má Bůh svou představu a která je skutečně tím, co si přál. Je to jeho Matka. Většina z nás nespíňuje velká očekávání, která do nás Otec vkládá. Ale Maria je znamení, ve kterém jsou idea a skutečnost zcela totožné. Odpovídá dokonale představě, kterou Bůh o ní měl a kterou v těle uskutečnil. Předobraz a jeho uskutečnění jsou dokonalé, Maria je vším, co bylo předpovězeno a co bylo v plánu. Melodie jejího života zní tak, jak byla napsána.

Proto liturgie po celá staletí užívala slova z knihy Přísloví právě pro Pannu Marii. Ona ztělesňuje to, co Bůh chtěl. Mluví zde o sobě jako o věčném plánu v Božích myšlenkách, jako o té, kterou si Bůh zamiloval ještě dříve, než se stala tvorem. Je tu dokonce představena jako ta, která je s ním nejen při tvoření, ale již před stvořením. Existuje v Božím myšlení jako věčná myšlenka ještě dříve, než se vůbec stala Matkou. Maria je Matkou matek, ona je nejvyšší láskou světa.

Bůh na ni myslel od samého počátku. Když na počátku svých dějin člověk upadl do hřichu, Bůh řekl ďáblovi: *Nepřátelství položím mezi tebe a ženu, mezi potomstvo tvé a potomstvo její. Ona potře tvou hlavu a ty budeš činit úklady její patě.* (Gen 3,15) Bůh tím řekl: Když člověk zhřešil kvůli ženě, dostane se Bohu satisfakce skrze ženu. Ta, která bude jeho Matkou, bude požehnaná mezi ženami, protože Bůh sám si ji vyvolil a postará se o to, aby v ní byla požehnána všechna pokolení. Chtěl-li se Bůh stát dobrovolně člověkem, musel stanovit dobu svého příchodu, místo svého narození, národ,

rasu, politickou situaci a hospodářský řád, do kterého se narodí, řeč, kterou bude mluvit, a psychologickou společenskou situaci, do které vstoupí jako Pán dějin a Zachránce světa. Všechny tyto jednotlivosti závisely na jediné okolnosti: na ženě, která se stane jeho Matkou.

Jeho Matka není jako naše matka, které jsme museli přijmout a nemohli si ani vybrat, ani odmítnout. Je to jediný případ v dějinách, ve kterém si nejen matka zvolila svého syna, ale i Syn svou Matku. Její Syn se nenarodil jen prostě z jejího těla, ale i z jejího souhlasu.

Dříve než na sebe přijal lidskou přirozenost, radil se se ženou, ptal se jí, zda mu chce zprostředkovat lidskou přirozenost. Lidství se Božímu Synu dostalo jako dar. První člověk Adam byl stvořen z hlíny. První žena byla stvořena z muže v jeho extázi. Nový Adam Kristus přichází z nové Evy v její extázi modlitby a lásky k Bohu v plné svobodě. Nemůžeme nebýt v úžasu, když o ní mluvíme jako o Boží myšlence, která byla dříve, než byl svět. Kdybys ty mohl existovat dříve než tvoje matka, nechtěl bys také, aby to byla ta nejdokonalější žena, jaká kdy existovala, laskavá a ozdobená všemi ctnostmi? Bůh tedy nemohl jednat jinak.

## Mistrovské Boží dílo

Bůh nedělá nic bez dokonalého plánu. Jeho dvě největší díla jsou stvoření člověka a jeho nové stvoření ve vykoupení. Stvoření bylo pro člověka, který nezhrěšil, mystické tělo pro člověka, který padl. Dříve než Bůh stvořil člověka, připravil mu zahradu tak nádhernou, jakou může stvořit jedině Bůh. V tomto ráji se slavilo první zasnoubení muže a ženy. Ale člověk chtěl přijmout jen to, co odpovídalo jeho nejnižší přirozenosti. Ztratil tak nejen své

šťěstí, ale poškodil i svůj rozum a svou vůli. Bůh tedy pojal plán nového stvoření člověka. Ale nejdříve chtěl stvořit novou zahradu, na jejíž bráně nikdy nebude napsáno jméno viny, zahradu, kam nesmí žádný plevel, který by bránil růstu květů milosti, zahradu, ze které by vytékaly čtyři řeky do čtyř úhlů světa, zahradu tak čistou, aby se Bůh nemusel stydět zasadit do ní svého Syna. Touto novou zahradou pro nového Adama je naše požehnaná Matka. Tak jako ráj byl místem stvoření Adama, tak je Maria rájem, kde se Kristus stane člověkem a kde bude slaveno zasnoubení člověka s Bohem. Čím více se přibližujeme k ohni, tím větší je jeho žár. Čím více se blížíme k Bohu, tím větší je naše čistota. A protože nikdo nebyl Bohu blíže než Žena, která mu mohla otevřít lidské brány, aby mohl vstoupit na tento svět, proto nemůže být nikdo čistší než ona.

### Immaculata conceptio

Tuto zvláštní čistotu Matky Boží nazýváme *Immaculata conceptio* – Neposkvrněné početí. Tímto početím se nerozumí její panenský porod, nýbrž skutečnost, že od nejprvního okamžiku své existence v lůně své matky sv. Anny byla vzhledem k budoucím zásluhám Kristovy vykupitelské oběti uchráněna od poskvrny a všech následků dědičného hříchu. Moderní pohané se bojí Marii přiznat toto privilegium, protože se domnívají, že i oni jsou počati bez poskvrny, neboť odmítají skutečnost dědičného hříchu. Je-li jen Maria počata bez poskvrny, my všichni jsme byli počati s dědičným hříchem.

### Všichni lidé potřebují vykoupení

Neposkvrněné početí neznamená, že by Maria nepotřebo-

## STAROZÁKONNÍ CHVALOPĚV MATKY BOŽÍ

*Hospodin mě vlastnil jako počátek své cesty, dříve než co konal odedávna. Od věků jsem ustanovena, od počátku, od pravěku země.*

*Ještě nebyly propastné tůně, když jsem se zrodila, ještě nebyly prameny vodami obtěžkány. Když ještě byly hory ponořeny, před pahorky jsem se narodila. Ještě než učinil zemi a všechno kolem a první hroudy pevniny, když upevňoval nebesa, byla jsem při tom, když vymezoval obzor nad propastnou tůní, když seshora zavěšoval mračna, když silily prameny propastné tůně, když kladl moři jeho meze, aby vody nevystupovaly z břehů, když vymezoval základy země, byla jsem mu věrně po boku, byla jsem jeho potěšením den ze dne a radostně si před ním hrála v každý čas. Hraji si na jeho pevné zemi; mým potěšením je být s lidskými syny.*

*Nyní tedy, synové, slyšte mě: Blaze těm, kdo dbají na mé cesty.*

*Slyšte napomenutí a buďte moudří; nevyhýbejte se tomu! Blaze člověku, který mě poslouchá, bdí u mých dveří den ze dne a stráží veřeje mého vchodu. Vždyť ten, kdo mě nalézá, nalezl život a došel u Hospodina zalíbení. Kdo hřeší proti mně, činí násilí své duši; všichni, kdo mě nenávidí, milují smrt.*

*Přísl 8,22-36*



vala vykoupení. Potřebuje je stejně jako ty nebo já. Ona byla vykoupěna již v okamžiku svého početí zvláštním působením Boží lásky, zatímco nám se dostává této milosti teprve ve křtu svatém. Celý lidský rod vyžaduje vykoupení. Ale Maria byla předem oddělena od hříšného lidstva a ovoce vykupitelské oběti jejího Syna se jí dostalo již od prvního okamžiku její existence. Kdybychom chtěli říct, že vykoupení nepotřebovala, vylučovali bychom ji z lidského rodu.

Tohoto privilegia se jí dostalo nikoliv kvůli ní samé, nýbrž kvůli Bohu. Kdyby neměla porodit Božího Syna, ztrácelo by takové privilegium veškerý smysl. Ale když se stala Matkou Boha, který se stal člověkem, pak je jedinečnou novou Evou, tak jako on je novým Adamem. Bez takového jedinečného tvora, jakým byla Panna Maria, neměl by Bůh nikoho, skrze koho by mohl přijmout svůj lidský původ. Museli bychom mít pochybnosti o Boží všemohoucnosti, kdyby

neprokázal své Matce takovou čest. Nemohl přece odepřít své Matce to, co dal první Evě. Maria by nemohla rozdrtit hlavu hada, kdyby mu v sebemenší míře náležela.

Tím, že Bůh povýšil tuto Ženu a uchránil ji od veškeré viny, dal bloudícímu, zneurotizovanému a slabému lidstvu velkou naději. On je naším předobrazem, On je ale božskou osobou. Potřeboval někoho, skrze koho by sestoupil na lidskou úroveň. Je to ta, která je pro nás stupněm, po kterém můžeme vystoupit k němu. Ona je Prostřednicí mezi námi a Kristem, tak jako on je Prostředníkem mezi námi a Otcem.

### To je Žena, kterou miluji

Stačí jeden pohled na ni, aby chom věděli, že se špatný člověk může stát lepším. Stačí jedna modlitba k ní, a my víme, že můžeme být méně hříšníky, protože ona je bez viny. To nás vede opět k našemu začátku. Řekli

jsme si, že každý nosí ve svém srdci ideál své lásky. Každá lidská láska však musí mít svůj konec. Poslední objetí a poslední polibek znamenají také konec lásky. Lidé se marně pokoušejí nahradit jedinečnou Boží lásku zmnožováním lásky lidské. Každý člověk je ve skutečnosti zamilován do ideálu, který překračuje lidské hranice. Tato ideální láska, ke které instinktivně tíhneme především tehdy, když tělesná láska selhává, podobá se tomu ideálu, který Bůh od věčnosti nosil ve svém srdci – ideál nejvyšší ženy, který nazval svou Matkou. Ona je ideálem ženy, kterou miluje každý muž a kterému se chce přiblížit každá žena, která o sobě vážně uvažuje. Ona obsahuje všechnu krásu tělesnou i duševní. Je to předobraz lásky, který Bůh miloval dříve, než stvořil svět, je to žena snů, která tu byla dříve, než povstaly ženy. Maria je ženou, o které každý může říct z hloubi svého srdce: *To je Žena, kterou miluji.*

*John Fulton Sheen  
Z Ewig 5+6/98 přeložil -lš-*

# Z pohledu učitelského úřadu Církve

## Maria – milostiplná

V dogmatu o neposkvrněném početí Panny Marie (1854) je vyzdvížena jedinečná milost, jíž se dostalo Bohorodičce. Tuto pravdu vyznává i východní církev, jak to vyplývá z liturgie a projevů zbožnosti. Dogma je v Písmu svatém obsaženo nikoliv výslovně, nýbrž nepřímě. Vyplývá z celkového pohledu víry na jednotlivá svědectví Písma o Marii a o jejím místě v plánu spásy. Potvrzuje nám ji vyznání víry a věroučná praxe Církve.

## Dlouhá cesta k dogmatu z r. 1854

**Nejblahoslavenější Panna zůstala od prvního okamžiku svého početí skrze jedinečný dar a privilegium všemohoucího Boha vzhledem k zásluhám Ježíše Krista, Vykupitele lidského pokolení, uchována čistá od veškeré dědičné viny.**

Byla to dlouhá a obtížná cesta, která vedla k tomuto dogmatu. Dokonce velcí světci a teologové se mu stavěli na odpor. Sám slavný a velký ctitel Panny Marie sv. Bernard z Clairvaux se stavěl ve 12. století pro-

ti zavedení svátku Neposkvrněného početí Panny Marie. Hlavním problémem spočíval v tom: Jak se tato pravda víry srovnává s jinou pravdou, totiž že každý člověk mohl být vykoupen jedině smrtí Ježíše Krista, našeho jediného Vykupitele, tedy i Panna Maria? Odpověď, kterou přinesli především teologové františkánského řádu (mezi jinými Jan Duns Scotus) a která vstoupila do obsahu dogmatu, zní: Akt vykoupění působí u Panny Marie již předem a uchránil její osobu od každé viny. Takovému působení nacházíme předobrazeno již ve Starém zákoně a svého naplnění dochází v Panně Marii. Célému a bezvýhradnému ANO v plnosti času odpovídá plnost omilostnění. Maria je tedy jedním z členů lidského pokolení, které bylo vykoupeno Kristovou krví. **Ona je dokonalým, nejpůvodnějším a nejčistším případem vykoupění vůbec.** V ní samé je Církev *bez poskvrny a bez vrásky* (srov. Ef 5,27), ona je první a konečnou nadějí, která se již nyní uskutečnila. Tak je Maria **nejsvětějším** znamením osvobozující a posvěcující milosti pro nás všech-

ny. Proto ji prosíme: *Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné...*

Toto dogma se setkává stále s nepřekonatelným neporozuměním, jako by samo početí bylo aktem a svědectvím něčeho poskvrněného a poskvřujícího. Nicméně bez ohledu na to, že takové nepochopení je zcela v rozporu s církevní naukou, že všechno, co bylo stvořeno, je dobré, nevypovídá tento článek víry nic o nábožensko-mravním stavu Mariiných rodičů při jejím početí, nýbrž pouze o samotné Neposkvrněné počaté. To znamená, že **od prvního okamžiku své existence byla osvobozena od dědičné viny.** Nebyla jako ostatní lidé počata bez přítomnosti Boží posvěcující milosti, nýbrž byla od samého počátku v plnosti zahrnuta Boží láskou a milostí. Proto i v celém dalším životě byla zcela uchráněna jakékoliv osobní viny. Je, jak říká východní Církev, **celá svatá.** Celá – to znamená od samotného počátku a v každém ohledu.

## Maria jako znamení omilostnění

*Milostiplná* je titul, který Maria dostává již v Novém zákoně (srov. Lk 1,28). Je *plná milosti*, protože skrze tajemný Boží úrdek *našla u Boha milost* (Lk 1,30) a na základě své víry se zcela spolehla na Boží volání. Proto je Maria především předobrazem všech vyvolených, věřících a omilostněných. Říká nám, že Bůh stojí na počátku každého člověka, že jej povolal jménem, které je od věčnosti zapsáno v jeho ruce. Bůh zahrnuje život jednoho každého člověka nezaslouženou vykupitelskou láskou. Tím, že nás povolává k bytí, volá nás současně do společenství se sebou samým. Maria je tedy znamením, že Bůh a jeho milost předcházejí všechno naše bytí a také všechno naše konání, takže nejsme sami ze sebe, nýbrž vším

## PRIVILEGIA MATKY BOŽÍ

*Maria byla počata bez poskvrny dědičného hříchu*

Papež Pius IX. vyhlásil dogma o Neposkvrněném početí Panny Marie 8. prosince 1854 v bulle *Inefabilis* jakožto Bohem zjevenou pravdu a tedy nauku, kterou všichni věřící jsou povinni přijímat jako pevnou a trvalou součást pokladu víry.

**Počítím se rozumí pasivní početí.** Je to první okamžik, ve kterém se Bohem stvořená duše spojuje s životní látkou, kterou rodiče připravili. Podstata **dědičné viny** spočívá v tom, že v důsledku Adamova hříchu se člověku od jeho početí nedostává posvěcující Boží milosti. Maria byla tohoto stavu uchráněna, takže **její bytí začalo ve stavu plnosti Boží posvěcující milosti.**

Maria byla uchráněna dědičné viny na základě **nezaslouženého a výjimečného Božího daru**, který jí byl udělen na základě Kristových zásluh vzhledem k úloze, jakou pak přijala v dějinách spásy.

jsme z Boha a v Bohu. Maria je však nejen předobrazem vyvolení a omilostnění každého křesťana, ona je omilostněná v tom jedinečném smyslu, který vyplývá z jejího jedinečného postavení v plánu spásy. V ní se v plnosti času uskutečňuje vyvolení Izraele. Zaslíbení daná Izraeli se uskutečňují v tom, že jménem celého lidstva svým ANO přijímá Boží ANO (Tomáš Akvinský). Její *ať se mi stane podle tvého slova* (Lk 1,38) není pouze její osobní mravně náboženský skutek, nýbrž jediné Bohem darovaná a umožněná dokonalá odpověď víry. Maria, která svým ANO umožnila, že k nám přišla plnost milosti, musela sama být *milostiplná*. Na tomto základě můžeme pochopit dogma, které Pius IX. vyhlásil v roce 1854.

Z SKS přel. -Iš-

## Liturgická čtení – pokračování ze str. 3

neboť se přiblížilo nebeské království.“ Jan byl totiž ten, o němž řekl prorok Izaiáš: ‘Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky!’

Jan měl na sobě oděv z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás, živil se kobyilkami a medem divokých včel. Tehdy vycházel k němu Jeruzalém, celé Judsko a celý kraj kolem Jordánu, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy.

Když však viděl, že k jeho křtu přichází mnoho farizeů a saducejů, řekl jim: „Zmijí plemeno, kdo vám ukázal, jak uniknout trestu, který už hrozí? Přinášejte tedy ovoce hodné obrácení. Nemyslete si, že můžete říkat: ‘Naším otcem je Abrahám!’ neboť vám říkám: Bůh může oživit tyhle kameny a Abrahámovi z nich udělat děti. Sekera už je přiložena stromům ke kořenu; každý strom, který nese dobré ovoce, bude poražen a hozen do ohně. Já vás křtím vodou, abyste se obrátili. Ale ten, který má přijít po mně, je mocnější než já; jemu nejsem hoden ani opánky přinést. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. V ruce má lopatu a pročistí (obilí) na svém mlatě. Pšenici uloží na sýpce, plevy však bude pálít ohněm neuhasitelným.“

## Maria – »ikona« Ducha svatého

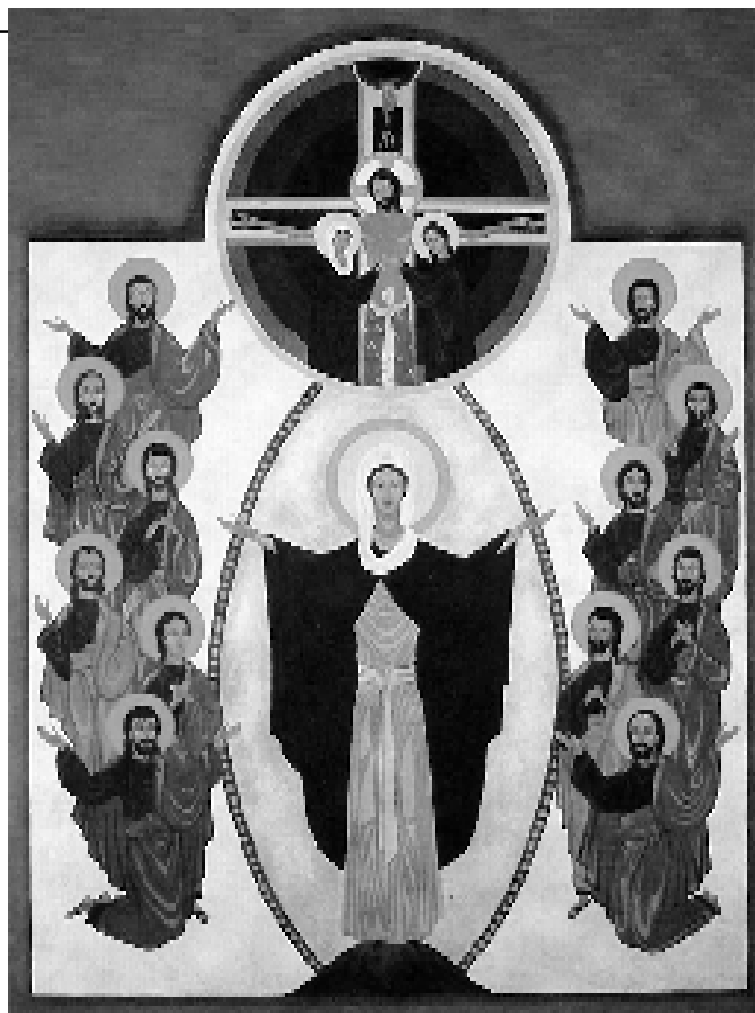
Málo se uvažuje o tom, že život Panny Marie je od počátku až do konce poznamenán působením Ducha svatého. Na počátku stojí plné uchvácení a očistění Duchem v neposkvrněném početí v lůně svatě Anny. Na konci se nám jeví Maria jako prosící Prostřednice uprostřed obce (Sk 1,14), která očekává Letnice. Zde ona, která již přijala plnost Ducha svatého, vyprošuje jeho seslání na mladou letniční Církev (Sk 2,4). V centru jejího života stojí tajemství vtělení Boha, které se uskutečnilo v ní a které je dílem tvořivé síly Ducha svatého. *Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíni.* (Lk 1,35) V této události Pannu Marii naplnil a pronikl Duch svatý tak jako žádného jiného člověka.

Prvním zjevením její naplněnosti Duchem je její zpěv *Magnificat*, kterým odpověděla na Alžbětin pozdrav *požehnaná mezi ženami a požehnaný plod tvého života* (Lk 1,42). Mariinou odpovědí v *Magnificat* je velkolepé vyznání víry, chvála i klanění se Bohu. Je to

služba hlásání radostné zvěsti, ohlédnutí za velikými Božími skutky a předpověď díla spásy. Maria tak předem ukazuje, k čemu je povolán člověk obdařený Duchem svatým podle Boží vůle: do služeb vykoupení! Tato služba neslouží jen nadpřirozené spásě, ale také k zařazení a podřízení i pozemských podmínek poslednímu cíli, neboť *Pán hladové nasytí dobrými věcmi a bohaté propustí s prázdnou* (Lk 1,53).

Křesťanská zbožnost označuje Marii jako *nádobu* a jako *trůn* nebo *chrám*, ale také jako *nevěstu Ducha svatého*. Zatímco ty první obrazy poukazují spíše na schopnost přijímat naplnění Duchem, druhý obraz ukazuje navíc na Mariino konání a její spolupůsobení s Duchem a na její službu jako Pomocnice Kristovy v síle Ducha svatého. V obojím je Maria pro nás nejdokonalejším vzorem a nejvyšší představitelkou neboli »ikonou« Ducha svatého.

Čím více se člověk ponořuje do Mariiných tajemství, tím hlouběji chápe, že cíl všech mariánských pravd je v požeh-



naném spolupůsobení člověka na vykoupení. Milost, jejímž nejvyšším uskutečněním je sám Duch svatý jako božská osoba, znamená sílu, která nutí ke sdělování, komunikaci a k naplnění celku. Proto je

Duch svatý nejen vnitřní mocí, která přetváří člověka, nýbrž také silou, která přivádí k apoštolskému a misijnímu působení, jak to ukázaly již první Letnice. (Sk 2)

*Přkl. -Iš-*

## Blesk z Lurd zazářil nad celým světem

V dramatickém světovém boji mezi světlem a tmou zvolil si Bůh strategii, v níž použil soukromá zjevení, aby ukázal světu svou vůli a pravdu.

V Rue du Bac v Paříži se zjevuje Panna Maria Kateřině Labouré, novicce milosrdných sester sv. Vincence. Řekla jí, že přijde opět 27. listopadu téhož roku, aby jí uložila zvláštní příkaz. Tento den se jí zjevila v zářícím šatě, stála na zeměkouli a pod jejím nohama se svíjel had. Pak se kolem ní utvořil oválný rám s nápisem **Ó Maria, bez hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme.**

Následovalo zjevení v La Salletě v roce 1846. V r. 1848 musel Pius IX. utéct z Říma, aby zachránil svůj život. Vyzval při tom Matku Boží o ochranu. 8. prosince 1854 vyhlásil článek víry o Neposkvrněném početí. Vysmívali se mu tehdy osvícenci uvnitř Církve i mimo ni. Panna Maria odpověděla v r. 1858, kdy se zjevila v Lurdech a představila 14leté pasačce Bernadettě Soubirousové: **Já jsem Neposkvrněné početí.**

Velcí tohoto světa jako Karel Marx a Bedřich Engels (1848 Komunistický manifest,

1858 Úvod do kritiky politické ekonomie), J. Stuard Mill (1858 Svoboda) a Ch. Darwin (1858 O původu druhů) se pokoušeli zcela vymazat to božské, co se ukázalo v Lurdech. Ale blesk z Lurd zazářil nad celým světem. Vynález železnice přiblížil Lurdy milionům lidí a Lurdy vydaly svědectví hmatatelné i pro osvícenské vědce: 1. Tělo vizionářky Bernadetty zůstává po smrti neporušené. 2. Na místě zjevení se náhle objevil zářivý poramen o vydatnosti 122 000 litrů vody denně. 3. Účinek této vody se projevuje zázračnými uzdraveními.

4. V daleko větší míře se uskutečňují uzdravení duše v zázračných obrátcích, která jdou do milionů. Jedna i druhá uzdravení se uskutečňují dodnes.

Jeden případ za všechny. Slavný popírač Boha, nositel Nobelovy ceny, prof. dr. Carrel doprovázel svou beznadějně nemocnou pacientku do Lurd. Když se stal očitým svědkem jejího náhlého zázračného uzdravení, padl na kolena a začal se modlit *Zdravas, Maria*. »Existuje ještě jiný svět!« řekl a uznal, že v Marii se uskutečňuje nejdokonalejší Boží plán, který měl při našem stvoření. Ona je nejkrásnějším Božím obrazem.

# Setkání s Kristem v církevním roku

## Různé formy zkušenosti s časem

V dějinách a přírodních vědách je čas sledem minulosti, přítomnosti a budoucnosti. Minulost je za námi, budoucnost ještě nastala. K činu se hodí pouze přítomný okamžik, je nám k dispozici, budoucnost pak jen natolik, že můžeme připravovat výhledy a plány. Minulost je pryč, můžeme na ni jen vzpomínat, ale nemůžeme na její podstatě nic změnit.

Nemůžeme skákat ani vzad, ani vpřed. Rozhodující je přítomný okamžik, a to i z hlediska rozhodování ve svědomí v náboženském smyslu. Naši životní cestu utváří množství okamžiků. Jestli náš život bude nakonec před Bohem cenný nebo neužitečný, záleží na tom, jak využijeme své okamžiky. Jedno přísloví říká: »Cesta do pekel je vydlážděna dobrými předsevzetími.« Čas nám nabízí stále příležitost k náboženskému zamyšlení, ale i ke změně orientace. Po celý náš život stojí Jan Křtitel před námi se svou výzvou: *Obrátte se, nachází nebeské království.*

My lidé však nežijeme pouze ve sledu minulosti, přítomnosti a budoucnosti, ale také v cyklu roku. V průběhu roku následují za sebou jaro, léto, podzim a zima. I tento cyklus se nás dotýká, už také proto, že i ve svém životě prožíváme podobný sled. Po vzkříšení života následuje doba zrání, doba dospělosti, stárnutí a smrti.

Tento roční cyklus nám zprostředkuje něco zcela jiného než pouhý sled času, protože jednotlivé epochy se znovu a znovu vracejí. Proto je tento cyklus vhodný k náboženské zkušenosti, protože se nesetkáváme pouze se sledem materiálního času, nýbrž jde o setkávání s něčím, co je trvalé a má rozhodující hodnotu. Staví na tom mnoho přírodních náboženství.

## Zpřítomnění dějin spásy v církevním roku

Židovství a křesťanství jsou náboženství dějinná. Neopírají se tedy o čtvero ročních dob, nýbrž o spásonosné Boží činy, které se uskutečnily v průběhu dějin spásy. V církevním roce si zpřítomňujeme v průběhu ročního cyklu celé dějiny spásy. Cyklus církevního roku nás provází celým časem. Každý rok tak máme možnost znovu prožívat spásonosné Boží skutky od počátku světa až do jeho konce. Zprostředkuje se nám tak ovoce vykupitelského plánu spásy.

Církevní rok nám jednak připomíná minulé události jejich důstojnou oslavou a činí je pro nás existenciálně významnými. Výraz »církevní rok« se poprvé objevil v době reformace v r. 1589 v jedné witemberské postile.

Církevní dějiny spásy, které se původně soustřeďovaly na Velikonoce a neděli, rozvinuly se již v prvních stoletích ustanovením a zaváděním řady svát-

ků ze života Páně, Panny Marie a svatých. I když církevní rok tehdy ještě neměl dnešní název, rozvíjel se kolem velikonočních a vánočních svátků a mezi nimi ležících nedělí během roku (per annum). Měl při tom jistě svůj vliv také cyklus ročních období. Počátek církevního roku byl stanoven rozličně a někdy jej tvořil i velikonoční okruh, až se konečně ustálil ve vánočním okruhu, jmenovitě v adventu. Tak jak se sekularizací upadal církevní rok v zapomnění, bylo nutné, aby se s novou evangelizací oživil i církevní rok.

Podle encykliky *Mediator Dei* staví nám církevní rok před oči Krista ve všech fázích jeho života jakožto toho, který »jako věčné Slovo je u Otce, narodí se z Marie Panny, učí nás věčným pravdám, léčí nemocné a těší zarmoucené, trpí, umírá a vstává jako Vítěz nad smrtí, vládne v nebi, odkud nám jako Těšitele posílá svého Ducha, který pak trvale žije ve své Církvi«. Význam církevního roku spočívá tedy v tom, že nám představuje Kristovo hlásání spásy v minulosti, přítomnosti i budoucnosti.

## Advent a Vánoce

Církevní rok začíná adventní dobou. V cyklu církevního roku se v adventu vracíme zpět do doby vzniku světa a Starého zákona, prožíváme znovu pád do hříchu a odloučení od Boha po vyhnání z ráje. Se zbožnými Starého zákona prožíváme, jak velice odloučení od Boha zatěžuje člověka, snažíme se, abychom se zbavili vin a toužíme po Spasiteli. Ke své útěše se seznamujeme s poselstvími patriarchů a proroků o příchodu Mesiáše, který otevře čas spásy.

O Vánocích prožíváme narození Božího Syna ve stáji a slyšíme poselství andělů: *Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle*, díváme se

na svatou Rodinu, těšíme se z příchodu mudrců z Východu, kteří přicházejí ke Kristu jako zástupci pohanského světa. Vánoční okruh končí svátkem Křtu Páně v neděli po Zjevení Páně (Tří králů).

## Neděle během roku

Po Vánocích začíná cyklus nedělí »během roku«, v nichž si připomínáme veřejné Ježíšovo působení a hlásání radostné zvěsti.

## Postní doba a Velikonoce

Velikonoční okruh začíná čtyřicetidenním postem, který nám připomíná Ježíšův půst před jeho veřejným životem. V této době se máme cvičit v odříkání a napodobovat Krista na jeho křížové cestě. Proto obracíme svou pozornost k trpícímu Kristu a učíme se od něho přijímat a nést kříž, a to především v posledním, tzv. pašijovém týdnu.

Velikonoce jsou nejstarší a největší svátky křesťanství. Začínají slavností vzkříšení o velikonoční noci a slaví se pak po sedm týdnů až do Letnic. Prožíváme Kristovo vítězství nad smrtí a ďáblem. Sesláním Ducha svatého velikonoční okruh končí. Slavnost zmrtvýchvstání a navazující svátky jsou svátky pohyblivé. První velikonoční neděle připadne na tu neděli, která následuje po prvním jarním úplňku.

Na velikonoční okruh pak navazuje druhý díl nedělí během roku, v nichž opět uvažujeme o veřejném působení Kristově v posledních třech letech jeho života. Těchto nedělí je celkem 34.

## Slavnost Krista Krále

Církevní rok končí 34. nedělí během roku, kdy slavíme slavnost Ježíše Krista Krále. Tento svátek obrací naši pozornost k druhému příchodu Páně a konci světa. Ukazuje nám Pána v jeho slávě po Otcově pravici.

**BERNADETTA – MALÁ KVĚTINKA PANNY MARIE**  
*Když Pius XII. měl před svou smrtí tu milost, že mohl oslavovat 100. výročí lurdských zjevení, řekl: »Nemůže malá květinka Bernadetta svými mlčelivými, ale výmluvnými ctnostmi našemu zmatenému a zbloudilému století dát mnoho dobrého?« A na adresu Lurd řekl: »Lurdy, svaté město, v tobě je všechno pospolu: pokora Nazareta, svatost Betléma a léčivá moc, která vychází z Betsaidy. Kolik zázraků zde Vykupitel znovu uskutečnil!«*

## Pastýřský list českých a moravských biskupů k třetímu roku přípravy na Velké jubileum 2000

Sestry a bratři, začínáme třetí rok přípravy na Velké jubileum, dva tisíce let od narození Spasitele, Syna Božího, „který pro nás a pro naši spásu sestoupil z nebe, skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem“.

Toto veliké výročí je pro nás výzvou k radostným díkům za tak veliký dar celému lidstvu. Chceme do třetího tisíciletí vstoupit očistěni a obnoveni, aby náš život mohl být mohutným aktem chvály Boha Otce, který nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem, a který nás v něm vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce (Ef,3-4).

O tuto obrodu a prohloubení jsme se snažili už v celém Desetiletí duchovní obnovy. V jeho závěrečném roce, který byl zároveň prvním rokem přípravy na Velké jubileum roku 2000, jsme spolu se svatým Vojtěchem, při miléniu jeho mučednické smrti, přicházeli k Ježíši Kristu, abychom doko-

naleji poznali tajemství jeho vtělení a narození a uvědomili si jej jako Pána vesmíru a Otce budoucího věku.

Druhý rok přípravné fáze byl zvláštním způsobem věnován Duchu svatému a jeho posvěcující přítomnosti uprostřed společenství Kristových učedníků. Snažili jsme se prožívat přítomnost Ducha, který působí v církvi jednak svátostně, jednak v různých charismatech, úřadech a službách. On buduje Boží království a připravuje jeho plné zjevení v Ježíši Kristu. Snažili jsme se bedlivěji naslouchat Duchu Božímu, který mluví v církvi i v naší duši, a řídit se jím na své životní cestě.

Ve třetím roce, do kterého vstupujeme, máme „rozšířit duchovní obzory podle Kristovy míry, podle míry nebeského Otce, který ho poslal a k němuž se vrátil“. To vyžaduje s důvěrou k Otci nastoupit cestu k němu, která spočívá v osvobození od hříchu a v rozhodnutí pro dobro. Vždyť „Bůh, Otec veškerého milosrdenství, smrtí a vzkříšením svého Syna smířil se sebou celý svět a na od-

puštění hříchů dal svého svatého Ducha“. Je na nás, abychom toto usmíření přijali a navrátili se k Otci, který je milosrdný a milostivý, shovívavý a plný lásky ke všem. Pro syny a dcery, kteří své dary a možnosti prohýřili, a zdálo by se, že už je pro ně vše nenávratně ztraceno, je zde možnost prožít radost návratu a uvítání na srdci Otcově. Proto chceme klást důraz na ctnost lásky a připomínat si tak výstižné vyjádření: Bůh je láska. Láska ve své dvojí podobě lásky k Bohu a k bratřím je vlastně shrnutím mravního života věřícího člověka, který v Bohu pramení a v Bohu ústí.

Milosrdnou tvář Boha Otce nám pomůže odhalit liturgie, oslavující jej v modlitbách jako Boha dobrotivého. Budeme to prožívat každý pátek při mši svaté o Božím milosrdenství. Jsme tedy během tohoto roku pozváni, abychom znovu objevili hluboký význam pokání a svátosti smíření. Jejím účelem je roznění lásky k Otci a návrat k němu. Budeme ji v tomto duchu slavit, ať už individuálně ve svátosti, nebo společně při kajících bohoslužbách.

Společné slavení, při kterém si uvědomujeme a prožíváme provinění proti lásce, základnímu přikázání Ježíšovu, bude pro nás připomínkou a povzbuzením, že církev si musí všimnout hlavně chudých a opuštěných. Ve Starém zákoně znamenalo jubileum smír a vyrovnání i po stránce sociální a ekonomické. Nás musí vést k zamýšlení nad mnoha palčivými problémy dneška a ke snaze o jejich odstranění, nebo alespoň zmírnění.

I v tomto roce nás bude provázet a podporovat Panna Maria, Otcem vyvolená jako dokonalý vzor lásky k Bohu a k bližnímu. Její mateřství, které započalo v Nazaretu a vyvrcholilo v Jeruzalémě pod křížem, vnímejme v tomto roce

jako jemnou i naléhavou výzvu všem Božím dětem, aby se navrátily do Otcova domu a naslouchaly při tom jejímu mateřskému hlasu: „Udělejte všechno, co vám řekne!“

Se Svatým otcem se denně modleme: „Buď pochválen, Pane, nebeský Otče. Ve svém nekonečném milosrdenství ujal ses lidi v jejich bídě a daroval jsi nám Ježíše, svého Syna, narozeného ze ženy. Je naším spasitelem a přítelem, naším bratrem a vykupitelem. Díky Tobě, Otče, za dar jubilejního roku. Dej, ať je nám dobrou příhodnou, rokem velkého návratu do otcovského domu, kde očekáváš ztracené děti, abys je v odpouštějící lásce objal.“ Aby se i z našich úst a srdcí ozývalo: Buď od nás, Otče, veleben na věky!

Žehnají Vám Vaši biskupové

Miloslav kardinál Vlk, arcibiskup pražský,

Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký,

Mons. Karel Otčenášek, arcibiskup – emeritní biskup královéhradecký,

Mons. Antonín Liška, biskup českobudějovický,

Mons. Josef Koukl, biskup litoměřický,

Mons. Vojtěch Cikrle, biskup brněnský,

Mons. František Radkovský, biskup plzeňský,

Mons. František Lobkowicz, biskup ostravsko-opavský,

Mons. Dominik Duka, biskup královéhradecký,

Mons. Ivan Ljavinec, biskup, apoštolský exarcha řeckokatolické církve,

Mons. Jaroslav Škarvada, pomocný biskup pražský,

Mons. Josef Hrdlička, pomocný biskup olomoucký,

Mons. Josef Kajnek, pomocný biskup královéhradecký,

Mons. Jiří Paďour, pomocný biskup pražský,

Mons. Václav Malý, pomocný biskup pražský

### Setkání s Kristem v církevním roku – pokračování ze str. 8

#### Svátky svatých

Svátky Matky Boží, andělů a svatých mají svůj vlastní pořádek. Mariánské svátky mají svůj roční cyklus, který se částečně kryje s rokem christologickým. Svátky svatých se slaví zpravidla v den jejich úmrtí, tedy den, kdy vstoupili do nebeské slávy. Jinou příležitostí může být den přenesení ostatků nebo den svatořečení.

Svátky Panny Marie a svatých jsou jako věnec kaplí kolem hlavní svatyně církevního roku, která hlásá Krista. Jejich svatost spočívá v tom, že zvláštním způsobem napodobili svého Pána a svým životem přines-

li jeho poselství do pozdějších časů.

Do okruhu svátků patří také oslavy výročí posvěcení chrámů.

Kdo chce slavit církevní rok s Církví, musí se jako dítě při vyprávění vžívat do jednotlivých situací, rozjímat o nich a spoluprožívat je v duchu Církve. Církevní rok nepatří jen do liturgie a chrámů, ale také do rodin a do výuky náboženství. Můžeme tak stále obohacovat své poznání i prožívání stěžejních událostí dějin spásy a čerpat z nich bohatství milostí potřebných na naší cestě ke svatosti.

Der Fels 11/98

# Poslední rok přípravy: Bůh Otec

Třetí a poslední rok přípravy 1999 bude sloužit rozšíření duchovních obzorů věřících podle Kristovy míry: *míry* nebeského Otce (srov. Mt 5,45), který ho poslal a k němuž se vrátil.

„Věčný život pak je to, že poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.“ (Jan 17, 3) Celý život křesťana je jakoby velkou poutí do domu Otce, jehož svrchovanou lásku ke každému lidskému stvoření, a zvláště k „*marnotratnému synovi*“ (srov. Lk 15,11-32), den za dnem stále znovu objevujeme. Taková pout' zahrnuje samotné nitro lidské osoby a rozšiřuje se posléze na společenství věřících a celé lidské pokolení.

Jubileum, jehož ústřední postavou je Kristus, se tak stává **velkým aktem chvály Otce**: „*Bud' pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce.*“ (Ef 1,3-4)

V tomto třetím roce bude vědomí „cesty k Otci“ pobízet všechny, aby tak, jak to chce Kristus, Vykupitel člověka, **nastoupili cestu opravdového obrácení**, která s sebou zároveň přináší jak „negativní“ aspekt osvobození od hříchu, tak „pozitivní“ aspekt rozhodnutí pro dobro, vyjádřené mravními hodnotami, obsaženými v přirozeném zákoně, potvrzeném a prohloubeném evangeliem. V této perspektivě se má znovu objevit a horlivě **ctít svátost pokání** ve svém nejhlubším významu. Hlásání obrácení, které nutně vyžaduje křesťanská láska, je mimořádně důležité v dnešní společnosti, v níž se často zdají být ztraceny samot-

né základy mravního nazírání lidské existence.

Proto je zapotřebí klást zvláště v tomto roce důraz na teologickou **ctnost lásky** a připomínat si souhrnné a tak výstižné tvrzení prvního listu Janova: „*Bůh je láska.*“ (4, 8.16) Láska, ve své dvojí podobě lásky k Bohu a k bratřím, je vlastně shrnutím mravního života věřícího člověka. V Bohu pramení a v Bohu ústí.

Když si tedy v této perspektivě připomínáme, že Ježíš přišel, aby „*chudým zvěstoval radostnou zvěst'*“ (Mt 11,5; Lk 7,22), tím spíš musíme mít na paměti, že **církev si musí všimnout hlavně chudých a opuštěných**. A je třeba zdůraznit povinnost hájit spravedlnost a mír ve světě, jako je náš, poznamenaném tolika zápasy a neúnosnou sociální a ekonomickou nerovností, povinností, jež je určujícím aspektem příprav a oslav jubilea. Tak, ve světle 3. knihy Mojžíšovy (25,8-12), se **křesťané musí stát hlasem všech chudých světa** a v přesvědčení, že jubileum je k tomu vhodnou dobou, uvažovat mezi jiným o snížení, ne-li vůbec o vymazání mezinárodního dluhu, který zatěžuje budoucnost mnoha národů. Jubileum bude také příležitostí zamyslet se nad dalšími palčivými problémy dneška, jako jsou například obtíže bránící dialogu mezi různými kulturami a otázky spojené s **úctou k právům ženy a podporou rodiny a manželství**.

Ve světle konstatování, že „Kristus... zjevením tajemství Otce a jeho lásky plně odhaluje člověka jemu samému a dává mu poznat vznešenost jeho povolání“, bude třeba se zvláště zabývat dvěma tématy tohoto třetího přípravného roku, a to **pokusem zesvětštění a dialogem s velkými náboženstvími**.

Bílá kronika...

## SVĚDECTVÍ MALÉ GABRIELY

*Když mi bylo šest let, moje maminka ztratila v šestém měsíci své dítě. Pupeční šňůra se mu omotala kolem krčku a udusilo se. Smrt mé maličké sestřičky mě strašně zarmoutila. Tu jsem se rozhodla v dětské důvěře: Budu se modlit k Pánu Bohu a k Panně Marii tak dlouho, až mě vyslyší a darují mi ještě jedno dítě. Začala jsem se každý večer modlit v postýlce růženec, dokud jsem ne-usnula. Bylo to tajemství jenom mezi mnou a nebem. Nikomu jsem o tom neřekla. Pět roků jsem se modlila růženec v pevné důvěře, že mě nakonec Panna Maria vyslyší. Moje maminka už své přání mít ještě dítě »pohřbila« a nevěřila, že by to bylo ještě možné. Měla již 43 let. Ale u Boha není nic nemožné. Moje maminka po pěti letech otěhotněla a narodila se mi sestřička. Jmenuje se Dorothea, to znamená Boží dar.*

Gabriela

V prvním případě bude vhodné věnovat pozornost široké tematice civilizační krize, která se projevuje především v západních státech, jež jsou sice technicky vyspělejší, ale trpí duchovní prázdnotou, protože zapoměly na Boha, nebo se mu hodně vzdálily. Na civilizační krizi je třeba odpovědět **civilizací lásky**, založenou na všeobecných hodnotách míru, solidarity, spravedlnosti a svobody, které jsou plně dovršeny v Kristu.

Pokud jde o horizont náboženského povědomí, bude rok 1999 velkou příležitostí – i ve světle událostí posledních desetiletí – k zahájení dialogu mezi náboženstvími podle jasných dispozic, které 2. vatikánský koncil stanovil v Deklaraci o poměru církve k nekřesťanským náboženstvím *Nostra aetate*.

V tomto dialogu sehraji hlavní úlohu židé a muslimové. Kéž by se mohlo uskutečnit společné setkání na místech významných pro velká mono-teistická náboženství, aby se tyto záměry naplnily!

V tomto směru se zvažují možnosti, jak připravit jak historická setkání v Betlémě, Jeruzalémě a na Sinaji; místech, která mají velký symbolický význam, aby se více rozvinul

dialog se židy a muslimy, tak setkání se zástupci velkých světových náboženství v jiných městech. **Vždy ovšem bude třeba mít se na pozoru, aby nevznikla nebezpečná nedorozumění, a bedlivě se vyvarovat nebezpečí, že podlehnou iluzi synkretismu a jakémusi lacinému a klamnému irénismu.**

Na tomto rozsáhlém horizontu úkolů vyvstává před očima věřících přesvatá Maria, vyvolená Otcova dcera, jako dokonalý vzor lásky k Bohu i k bližnímu. Jak sama vyznává ve velepisni Magnificat, veliké věci s ní učinil ten, který je mocný a jeho jméno je svaté. (srov. Lk 1,49) Otec si vyvolil Marii k jedinečnému poslání v dějinách spásy: aby byla matkou očekávaného Spasitele. Panna také pohotově a ochotně odpověděla na Boží volání: „*Jsem služebnice Páně.*“ (Lk 1,38) Její mateřství, které započalo v Nazaretu a vyvrcholilo v Jeruzalémě pod křížem, bude v tomto roce vnímáno jako jemná i naléhavá výzva určená všem Božím synům, aby se navrátili do Otcova domu a naslouchali přítom jejímu mateřskému hlasu: „*Udělejte všechno, co vám řekne.*“ (Jan 2,5)

*Tertio millenio adveniente*

## Heřman Josef

Vilém Hünermann

XX.

Oknem kaple pronikal ranní jas a meč sv. Michaela zářil jako plamen. Ze stříbrné misky, kterou Heřman nesl ve svých rukou, stoupaly zářící obláčky.

Tobě pějí andělé, nebesa a všechny mocnosti.

Stále jasněji svítil meč sv. Michaela. Náhle se chlape s kadidelnicí polekal. Jeho oči se otevřely úžasem. Tam v otevřené bráně, kterou se vcházelo do kláštera, byl oheň! Plameny divoce šlehaly. Heřman chtěl vykřiknout, ale jeho hlas uvízl na jeho rtech.

Tobě cherubové a serafové bez ustání pějí chválu...

Vidí ostatní tento oheň? Vždyť už musí být celý klášter v plamenech! Heřman cítil ten žár ve svém vlastním srdci. Ale ostatní, jak se zdálo, neviděli nic. Heřmanovi bylo, jako by sv. Michael svým planoucím mečem zapálil celý klášter. A nad vším tím planoucím žářem, který Heřman cítil, jako by jej objímal, zpívali mnichové a klášterní žáci nádherný zpěv, který spojoval nebe i zemi k jedinému zvuku, jedinému jáso, jedinému plameni: Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh zástupů, nebe i země jsou plny tvé slávy.

Kadidlový kouř jako by chlapce pátil do rukou. Nechal však stříbrnou mlhu stoupat k svatému andělu a jeho zářivému meči. Ale když dozněly poslední tóny slavnostní chvály, oheň pojednou zmizel. Již nebylo vidět nic a všechno bylo jako dříve. Ale Heřman věděl, že nahlédl do věčného světla, do věčné síly a věčné lásky, které strhují nebe i zemi, klášter i jeho vlastní srdce do svého nesmrtelného plamene.

Minul Hod Boží vánoční. Napětí v klášteře Steinfeld bylo stále větší. Blížila se proboštská slavnost. Konrád má být proboštem, Antonín převorem a tlustý

Arnulf vicepřevorem. Tak to trivialisté již dávno stanovili.

Byly nešpory před svátkem Neviňátek. Zpívalo se Magnificat. Teď to bude. Chór zpíval verš: Sesadil mocné z trůnu a povýšil maličké.

Tu předal klášterní kantor svou taktovku jednomu z žáků, který pak řídil zpěv až do konce.

Příští den byl řád v klášteře vzhůru nohama. Ano. Bůh sesadil mocné z trůnu a povýšil maličké. Při mši svaté seděli žáci v chórových lavicích mnichů, kteří museli zaujmout místa žáků. Na proboštově trůně seděl Konrád, který byl pro ten den proboštem kláštera ve Steinfeldu. Tvářil se opravdu důstojně, ale jestli si při mši neopakoval potají svůj vládní program, to už se nedá s jistotou říct. Je to už dávno.

Každopádně čekala na proboštsví překvapení. I v refektáři si museli mníši vyměnit místa s žáky a Konrád přísně dohlížel na pořádek. Když viděl, jak se páter Fridolín pokoušel promluvit se svým sousedem několik slov, poslal je oba do věže, aby vyháněli netopýry.

Ano. Mocní byli sesazeni z trůnu. Toho si všichni měli všimnout později v kapitulní síni, kde probošt Konrád trůnil s trivialisty jako soudce.

Na probošta Ulricha měl Konrád ohled kvůli jeho chorobě, jinak by také musel šlapat do věže. Magistr dostal dvacet ran rákoskou za to, že při bitvě na dvoře poslal do věže nevinného Heřmana, zatímco tento trest zasloužil darebák Konrád. Fridolín přijal s pokorou trest, který sám tolikrát udělal.

Velmi špatně se vedlo bratru kuchaři. S třesením předstoupil před soudnou stolicí mladého probošta.

»Jsi obviněn, bratře kuchaři, že ve tvých polévkách je

## CÍRKEV POTŘEBUJE ŽENU

*Maria je žena, která triumfuje na nebi a svými zjeveními triumfuje i na zemi. Jako Královna proroků oznamuje konečné vítězství Církve nad Zlým a dává nám nahlédnout do tajemství neposkvrněné a neporušené Církve. Je jejím obrazem a současně záštitou, protože usiluje o vítězství a svou patou drtí hereze a všechny formy, které na sebe přijímá Had, aby znesvětil tvář nevěsty Kristovy. Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama, dvanácti hvězdami kolem hlavy, oděná do bělostného šatu, Žena Apokalypsy povede boj s drakem až do konce.*

*Tento boj na naší zemi by byl velmi nerovný, kdyby nám Pán nedal Ducha svatého a jeho Nevěstu, jejímiž dětmi jsme se jako Janovi následovníci stali. Jaké porážky bychom se měli bát s takovou Matkou? Ovšem za předpokladu, že nepohrdneme jejím mateřstvím...*

Bratr Ephraim

mnoho vody a málo tuku. Co můžeš říct na svou omluvu?»

Kuchař mumlal něco nesrozumitelného sám pro sebe, zatímco zvedal ruce nad své tlusté tělo.

»Máš okusit, jak chutná voda!« poručil probošt dále. Dvoulitrový korbel, který si tajně plnil pivem, naplníš teď vodou a před našima očima ji vypiješ!»

Stíhanému bratru vyrazil na čelo pot.

»Milost, ctihodný pane!« breptal. Ale Konrád neustoupil, dokud bratr nevyplil korbel až do dna. Celý zničený spouští, kterou tato vnitřní záplava může způsobit jeho zdraví, odšoural se bratr pryč z tohoto místa.

»Ctihodnému bratru Heřmanovi, který nezaslouženě prochází křížovou chodbou v šatech světského dítěte, má být okamžitě oblečen klášterní hábit. Zaslouží si ho.« Také tento rozkaz probošta Konráda byl ihned proveden.

Heřman byl velice rád, když probošt Ulrich příští den nařízení svého předchůdce neodvolal.

Ano, mocní byli sesazeni z trůnu a maličci povýšeni. Tak tomu bylo o slavnosti probošta na svátek Neviňátek v klášteře Steinfeld.

## MARIÁNSKÁ HRÁZ

Bouře bičuje krajinu kolem Friesenu. Nebezpečně se otevřela o saméměle dvorce v Halingenu a široce napadla níže položenou zemi se selskými dvory na úrodných polích mezi bažinami a lukami.

Bouře divoce bičuje moře a žene jeho vody divoce proti hrázi. Moře otrásá svými řetězy. Běda, běda, jestliže se roztrhnou, běda, jestliže se hráz provalí! Pak se vlna přežene krajinou, strhne všechno, co člověk vybuodoval, strhne všechno živé do víru smrti. Jako divoká zvěř se honí vlny u pobřeží Severního moře.

Moře smrti mu zde muži říkají, a přece s ním ustavičně zápasí o skrovnou hroudu, která je sotva stačí uživit, ale zůstává pro ně jejich vlastní.

Sedláci rozsvítili ve svých světnicích hromničky před obrazem Milostiplné.

»Svatá Matko,« šeptají jejich rty, »drž svou ruku nad naši zemi! Podrž hráz, která je ti zasvěcena. Chraň nás před potopou a bídnou smrtí!«

Z věže premonstrátského kláštera v Mariengarten zní zvon do bouřlivé noci.

»Požehnáni opatu Bedřichovi!« modlí se lidé ve svých světnicích. »Požehnáni opatu v Mariengartenu!«

Ano, požehnáni opatovi. V tuhé zimě r. 1164 opat v Mariengartenu, sesterském klášteře Steinfeldu, který frieští sedláci postavili u moře, ukázal těžkou rukou na rozbourané vlny a řekl:

»Mužové, až přijdou jarní bouře, led prorazí naše hráze. Nejsou dost pevné. Musíme je postavit širší a vyšší, aby je ledové kry nemohly prorazit.«

Pokračování příště

# Boží soud na Ceylonu

**Bavorská řádová sestra Anna Hilsová odjela jako mladá řeholnice na Ceylon. Misijní práce v Indii je jako práce na tvrdém a kamenitém poli a život misionářek zde není lehký. Nebylo jí dopřáno, aby ještě někdy navštívila svou vlast. Zemřela na Ceylonu po bolestivé nemoci. Před smrtí napsala třesoucí se rukou dopis a prosila sestry v mateřském klášteře, aby jej zveřejnily.**

»23. prosince se objevily na obzoru těžké bouřkové mraky. Krátce nato začalo pršet s takovou prudkostí, jakou jsme zde v našem misijním životě ještě nezažily. Lilo a nepřestávalo. Druhý den byly již domky domorodců ohroženy, protože jsou postaveny z hlíny. Ale žádná z těchto chatrčí nebyla kupodivu poškozena.

U hlavní silnice z Jaffno-Colombo leží malé městečko. Neďaleko odtud má jeden z nejbohatších ateistů svou honosnou

rezidenci, postavenou pod Sloní skálou. Majitel této vily byl vydavatelem knihy, která píše rouhavým způsobem o Panně Marii a napadá především panskou čistotu Boží Rodičky. Je napsána v jazyku domorodců a způsobila v misiích značné duchovní škody. Colombský arcibiskup nařídil pořádat smírné pobožnosti na odčinění tohoto rouhání. První vydání bylo rozebráno a další, ještě »vylepšené«, se mělo objevit o těchto Vánocích. Předseda vlády se k dalšímu vydání vyslovil souhlasně.

25. prosince se za trvajících lijáku shromáždilo v domě pod Sloní skálou asi 40 osob. Byli všichni svátečně oděni a čekali na slavnostní hostinu, ke které byli pozváni jako k oslavě vel-

kého úspěchu rouhavé knihy. Vydavatel spolu se synem se vrátili z tiskárny, kde dávali pokyny k expedici nového vydání. Než se vrátili domů, došlo k silnému sesuvu půdy. Vila se do základů zhroutila a pohřbila ve svých troskách všechny hosty. Obrovská Sloní skála přikryla dům. Ale ani nyní se malým domkům domorodců nestalo nic a zůstaly nepoškozeny stát.

Při pohledu na Boží soud se vydavatel knihy pomínul. Od tohoto dne běhá od místa k místu jako blázen a vykřikuje titul knihy. Autor spisu dostal zcela náhle těžkou lepru. Celý náklad knihy skončil pod troskami. Ačkoliv nabízeli indickým dělníkům odměnu 10 DM na hodinu, nikdo z nich nebyl pro strach ochoten trosky odstraňovat.

Je to otrěsný doklad o tom, že Bůh nedovolí, aby někdo urážel a špinil jeho Matku. Původně chtěli celý případ utulát. Zpráva se neměla dostat za hranice Ceylonu, ale Bůh se postaral, aby všechno vyšlo na světlo... «

*Podle A. M. Wegel:  
Ein Mutterherz für alle*

## CHRONOGRAM NEPOSKVRNĚNÉ

**Marla slne Labe  
ConCepta InterCe-  
De pro nobls**

**Maria bez poskvrny  
počatá, přimlouvej  
se za nás**

**MDCCCLIII = 1854**

## SV. PATRIK Z ATELIÉRU KARLA STÁDNIKA PUTUJE DO AMERIKY

Sochu svatého Patrika v životní velikosti, pro jeden katolický farní chrám zasvěcený tomuto světcovi v New Yorku, dokončil akademický sochař Karel Stádník. Socha je vyrobena z tvrzené umělé pryskyřice a povrch je pozlacen. Socha světce bude v těchto dnech převezena do Ameriky a umístěna ve zmíněném chrámu na místě původní sochy sv. Patrika, která byla zničena.

Je to již druhé umělecké dílo z ateliéru Karla Stádníka, které bude v tomto newyorském kostele instalováno. Předcházející plastika představuje ukřižovaného Krista, slabě pod životní velikostí, a byla vyrobena shodnou technologií v první polovině devadesátých let. Z rukou známého sochaře pochází celá řada uměleckých děl sakrálního charakteru, která zdobí interiéry četných chrámů v naší vlasti i v zahraničí. Např. křížová cesta v katedrále sv. Václava v Olomouci, křížová cesta v mariánském kostele v Praze na Lhotce, skleněný oltář u Nejsv. Salvátora v Praze, ikonostas v řeckokatolické katedrále sv. Klimenta v Praze, křížová cesta ve špitální kapli v Kolíně nad Rýnem atd. V současné době pracuje Mistr Stádník např. na plastice ukřižovaného Krista pro kapli Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy v Praze – Dejvicích.

ČBK

**Ona, která byla stvořena,  
aby se stala palácem  
Vykupitele hříšníků, byla  
právě proto uchráněna  
každého otroctví hříchu.**

*Eadmer, †1124*

## Všude, kde je Maria, Církev se obnovuje

### Interview s vídeňským arcibiskupem kardinálem Schönbornem

»Všude, kde se Církev obnovuje, je Maria a všude, kde je Maria, Církev se obnovuje,« konstatoval vídeňský arcibiskup kardinál Schönborn v Lurdech v interview pro časopis Medjugorje. Právě na mariánských poutních místech mohou lidé něco zakusit, co je pro nás důležité. Církev není nejdříve »úřední církev«, jak se ošklivě říká, ale je to Nevěsta Kristova, pro kterou Kristus dal svůj život, je krásná a je Matkou všech lidí. Není vůbec náhoda, že na takových poutních místech, jako jsou Lurdy, Fatima a Medjugorje, vznikají nová církevní společenství, která plní zcela zvláštní úkoly v apoštolátu. Jako konkrétní příklad uvedl arcibiskup Společenství Beránka, které vzniklo před 15 lety v Lurdech a nyní působí i ve Vídni. V Marii je Církev vždy zcela osobní, není žádnou velkou institucí ani teologickým systémem. Je to její mateřství, její snoubenectví, její krá-

sa a její nekonečná láskyhodnost, což působí, že je »uchopitelná, hmatatelná a prožitelná.«

Vyjádřil se zvláště k Medjugorje, i když tam osobně ještě nebyl. Vidí však u mnoha lidí milost obrácení, milost nadpřirozeného života z víry, milost radosti, milost povolání, uzdravení, znovuobjevení svátostí, zvláště zpovědi. Posuzuje-li se strom podle ovoce, pak je třeba říct, že tento strom je dobrý. Pokud nadpřirozené fenomény ve formě zjevení nebo něčeho podobného trvají, nemůže se učitelský úřad k tomu vyjádřit, nýbrž nechává věc otevřenou. Jádrem všech Mariiných slov je to, co řekla v Káně: *Cokoliv vám řekne, učíte.*

»Maria nám pomáhá slyšet Ježíše a přeje si ze celého svého srdce a ze všech svých sil, abychom udělali to, co říká,« uvedl na závěr vídeňský arcibiskup.

SKW

**Řeckokatolický biskup Ján Hirka oslavil 75. narozeniny. Oslav v prešovské katedrále (21. listopadu 1998) se za ČBK zúčastnil otec arcibiskup Karel Otčenášek. Blahopřát mu přišla většina představitelů vlády Slovenské republiky. Redakce Světla se připojuje svým upřímným „mnogaja ljeta“.**

## KATOLÍCI V RAKOUSKU

Než navštívil Jan Pavel II. Rakousko, zveřejnilo Vatikánské tiskové středisko statistické údaje týkající se katolické církve v této zemi. Podkladem je Výroční statistická ročenka církve k 31. 12. 1996.

Z 8,1 milionu obyvatel je 6,278 mil. katolíků (77,4 %). Ve 12 diecézích je 3 037 farností a 1 250 jiných pastoračních středisek, ve kterých pracuje 4 817 kněží, 7292 řeholních osob a 2 753 laických katechetů. Počet biskupů dosáhl v květnu 1998 25. V seminářích se připravuje pro kněžskou službu 453 kandidátů.

Církev v Rakousku spravuje 35 nemocnic, 9 ambulancí, 109 středisek pro důchodce a invalidy, 107 dětských domo-

vů, 545 středisek pro rodinu a ochranu života, 29 speciálních výchovných zařízení a 105 jiných prospěšných institucí.

## STŘEDNÍ AMERIKA

Příčinou katastrofální pohromy ve Střední Americe není jen uragán »Mitch«, ale také bezohledné hospodaření s přírodními zdroji. Plení se lesy a vyháňejí drobní zemědělci a zřizují se obrovské monokulturní plantáže, které umocnily celou tragédii. Podmínky pro lidskou existenci se zhoršily tak rapidně, že bude zapotřebí velmi dlouhé doby, než se podaří tuto krajinu opět obnovit. Obyvatelstvo je poškozeno také ekonomickým modelem, který nerespektuje místní potřeby, ale sleduje jen zájmy světového trhu.

## POUŤ ŽELEZNIČÁŘŮ

Na 20 000 zaměstnanců polských železnic spolu s rodinami se zúčastnilo celopolské pouti železničářů na Jasné hoře u Čenstochové. Mezi poutníky byl také polský ministr dopravy Evžen Morawski. Mši svatou pro poutníky sloužil gdaňský metropolita Tadeáš Gocłowski. Ve své homilii řekl, že někdy je obtížnější a ve svobodě žít než o svobodu bojovat, protože naše doba nepotřebuje hesla, ale svědectví. Křesťanský charakter může dát státu jen skutečně křesťanský život křesťanů.

## DAR SVATÉMU OTCI

Šest ruských kosmonautů věnovalo papeži Janu Pavlu II. k jeho jmeninám (4. listopadu – sv. Karla Boromejského) svůj oblek z vesmírné lodi. Kosmonauti, kteří se právě účastnili v Itálii výzkumného kongresu, předali svůj dar Svatému otci po pravidelné střední generální audienci 4. listopadu. Početné skupiny návštěvníků,

mezi nimi také asi 1 000 Poláků, předvedly hlavně církve lidovou hudební produkci. Jan Pavel II. poděkoval za všechny modlitby, kterými ho věřící doprovázejí při jeho poslání.

KNA

## ODSOUZENÍ VRAHU

Představitelé katolické církve v USA odsoudili vraždu potratového lékaře Barneta Slepiana jako barbarský a zbabělý čin. Kardinál Bevilacqua prohlásil, že každý člověk má svou důstojnost a hnutí »pro-life« je iniciativou lásky, nikoliv nenávisť. Na druhou stranu tato vražda není důvodem pro zastavení boje proti potratům.

Činnost lékaře, který byl zastřelen 22. října, byla již několik let předmětem protestů odpůrců potratů. Je to již čtvrtý podobný případ v průběhu posledních čtyř let. Všechny tyto útoky se uskutečnily v časové blízkosti s tzv. Dnem vojenských vysloužilců.

KAI

Polovina obyvatelstva žije pod hranicí chudoby, na venkově dokonce 80 %. 20 % dětí mladších 5 let trpí podvýživou. Za posledních 20 let bylo vyplněno více než 50% přírodních lesních terénů.

KAN

## INFORMAČNÍ SÍŤ

Církevní informační síť Latinské Ameriky zahájila velkou kampaň modliteb a solidarity s poškozenými uragánem »Match«. Její internetová adresa je <http://www.riial.org>. Je možné také posílat vyjádření solidarity na elektronickou adresu: [oracion@riial.org](mailto:oracion@riial.org).

Je možno se zapojit do řetězce modliteb za zahynulé a pozůstalé. Pro ty, kteří trpí, představuje určité povzbuzení, dostanou-li elektronickou poštou zprávu, že mnoho lidí je podporuje svou modlitbou.

-pw-

## MODLITBA PŘEDE MŠÍ SVATOU K PANNĚ MARIÍ

*Matko zbožnosti a milosrdenství, nejblahoslavenější Panno Maria, já ubohý a nehodný hříšník se k tobě utíkám celým srdcem a tužbou; prosím Tvou slitovnost, abys tak, jak jsi stála u svého nejdražšího Syna, když pněl na kříži, stála také při mně, nebohém hříšníku, a při všech kněžích svaté Církve, kteří dnes obětují mši svatou, abychom s pomocí tvé milosti mohli přinést před tvář nejvyšší a nerozdílné Trojice důstojnou obět', která se jí zalíbí. Amen.*

## POMOC PRO UKRAJINU

Pomoc západní Ukrajině, kterou v nedávných dnech zasáhly velké povodně, připravuje také Česká katolická charita (ČKCH). Zápavy na Ukrajině postihly téměř 120 měst a vesnic; muselo být evakuováno více než 24 000 lidí a jsou hlášeny také ztráty na životech.

Ostravsko-opavská diecézní charita vypravila 12. listopadu do postižené oblasti kamion se 17 paletami pitné vody a s ošacením. Arcidiecézní charita Olomouc (ACHO) chystá zásilku trvanlivých potravin, léků, dezinfekčních prostředků, příkrývek a vysoušečů.

Do postižené oblasti odcestoval 11. listopadu ředitel ACHO Jindřich Suchánek a povodňový asistent Jiří Borik, aby na místě zmapovali situaci. Setkávají se zde s představiteli ukrajinské vlády, místních charit a se zástupci rakouské charity, aby společně dohodli postup pomoci.

ČKCH shromažďuje finanční příspěvky na pomoc Ukrajině na kontě sv. Anežky: 182-941-011/0100 u Komerční banky v Praze 1; variabilní symbol: 9070 - Pomoc Ukrajině.

ČBK

## ZPĚV CHVÁLY OTCE PIA

*Nevýslovná láska, Duchu světla a pravdy, proklesť si cestu do mého ubohého rozumu a dej mi, nakolik je to pro ubohého tvora, jako jsem já, vůbec možné, proniknout do nekonečné hloubky milosti, čistoty a svatosti a čerpat odtud stále novou lásku k jedinému Bohu, který od pravěku ve svém božském Duchu vysnil mistrovské dílo, větší než jakékoliv jiné stvoření, které vyšlo z jeho rukou: NEPOSKVRNĚNOU!*

## NA OBRANU NENAROZENÝCH

Vážení a milí přátelé, obracíme se na Vás a věříme, že Vám není lhostejný osud nenarozených dětí, tolik ohrožených umělým potratem. Jako každý rok, tak i letos bychom si ty, které nepřežily z vůle lidí, chtěli připomenout. Též bychom si chtěli připomenout oběti euthanasie, protože souvislost je tu zřejmá. Prosíme, abyste tam, kde to bude možné, zařídili vyzvánění zvonů na dobu asi 15 minut dne 28. prosince 98 kolem třetí hodiny odpoledne. V místním či regionálním tisku, na nástěnkách a vývěskách dejte pár dnů předem vědět veřejnosti, proč se zvoní.

Všem, kteří se ozvali loni na naši výzvu, moc děkují. Všechny objednané letáčky jsme skutečně rozeslali, ale poté jsme zjistili, že mnoho zásilek vůbec na místo určení nedošlo. Oslovili jsme tedy znovu všechny zájemce, na dohodnutá místa jsme odesílali tiskoviny podruhé a opět se některé zásilky ztratily. Množství práce, náklady s tím spojené a další úkoly už nám nedovolily ozvat se znovu těm, kteří možná dodnes čekají. Prosím promiňte nám, ač to není naše vina.

Sylva Bernardová, hnutí Pro život, Jihlava

STRAHOVŠTÍ PREMONSTRÁTI SE SVÝM OPATEM  
MICHAELEM POJEZDNÝM

VÁS UPŘÍMNĚ ZVOU

12. PROSINCE 1998 VE 12.00 HOD.

DO BAZILIKY NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE  
NA SVATÉM KOPEČKU U OLOMOUCE

### NA SLAVNOSTNÍ MŠI SVATOU

PŘI KTERÉ ARCIBISKUP OLOMOUCKÝ  
A METROPOLITA MORAVSKÝ  
J. EXC. MONS. JAN GRAUBNER

### POSVĚTÍ NOVÉ VARHANY



DĚKOVNÁ BOHOSLUŽBA JE SLOUŽENA ZA  
VŠECHNY, KTERÍ POMOHLI  
S RADOSTÍ VÁS OČEKÁVÁME

#### DUCHOVNÍ KONCERTY V CHRÁMU SV. BARTOLOMĚJE V ODRÁCH

Sobota 19. prosince 1998  
adventní koncert

Mistři: Bláha (kytara) – Klugarová (varhany)  
Začátek v 19.00 hodin

Pátek 25. prosince 1998

Boží narození – vánoční koncert

Chorus Odry – sóla, smíšený sbor,  
orchestr a varhany

Dirigent: Martin Jakubík

Začátek v 19.00 hodin

Sobota 2. ledna 1999

novoroční koncert varhanní hudby

Varhany: Martin Jakubík

Začátek v 19.00 hodin

VÝTĚZEK Z TĚCHTO KONCERTŮ BUDE  
URČEN K ÚHRADĚ DALŠÍCH SPLÁTEK  
VARHANÁŘSKÉ FIRMĚ

Církevní střední škola a Střední zdravotnická škola svatě Anežky České, Odry nabízí tyto obory denního studia:

**Čtyřletý studijní obor s maturitou**

63-41-M 034 Ekonomika a podnikání pro chlapce i dívky

75-41-M 007 Sociální činnost – sociální pečovatelské služby pro dívky

75-41-M 008 Sociální činnost – sociální vychovatelství pro dívky

**Tříletý studijní obor se závěrečnou zkouškou** – 53-41-J 002 Ošetřovatel(ka) se zaměřením na rodinnou výchovu pro chlapce i dívky

Dále nabízí:

- internátní ubytování s celodenní stravou
- možnost vykonat státní zkoušku z psaní na stroji a PC
- studium anglického jazyka a německého jazyka
- účast na lyžařském a sportovně-tělovýchovném kurzu
- zájezdy do zahraničí (Slovensko, Rakousko, Švýcarsko)
- práce v zájmových skupinách sportovních, divadelních, výtvarných a j.
- taneční kurzy, divadelní předplatné
- souvislé praxe na pracovištích v místě bydliště

**Naše kontaktní adresa:**

Církevní střední škola a střední zdravotnická škola svatě Anežky České, Odry  
742 35 Odry, tř. 1. máje 37,  
telefon, fax 0656-730129

**Biskupské gymnázium v Ostravě - Zábřehu, ul. Dolní 31 (tel.: 069/35 31 09) otevírá ve školním roce 1999/2000 2 třídy osmiletého studia pro absolventy 5. tříd ZŠ.**

17. prosince 1998 v 16.15 hodin vás zveme do katedrály Božského Spasitele v Ostravě 1 na **ADVENTNÍ KONCERT** studentů naší školy.

12. ledna 1999 pořádáme **DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ** v době od 11 hodin do 17.00 hodin.

**TÝDENÍK SVĚTLO NALEZNETE  
NA INTERNETU NA ADRESE**

**<http://web.telecom.cz/maticecm>**

## TEOLOGICKÝ KONVIKT LITOMĚŘICE

Vážení čtenáři, možná jste se už dověděli o připravované rekonstrukci budovy Teologického konviktu v Litoměřicích. Mnozí už přispívali při zvláštní sbírce v kostele, někde se k ní teprve chystá, někteří jste mohli poslat samostatný vlastní dar. Protože se jedná o zařízení, které slouží všem diecízím, podporují naši biskupové záměr, aby se všechny farnosti dle svých možností podílely. Chceme Vás časem dále seznamovat se zamýšlenou rekonstrukcí. Už teď chceme poděkovat za došlé dary. Ne vždy je možné zjistit dárci. Proto je potřebné, abyste oznámili Váš dar, pokud chcete mít jistotu, že došel, a zároveň abychom Vám mohli vystavit potvrzení o přijetí daru.

**Příspěvky je možno zasílat složenkou nebo převodem na konto Biskupství Litoměřice u Čs. spořitelny v Litoměřicích, č. účtu: 600952-478/0800, VS 9711.**

**Sdělení o Vašem daru zasílejte na adresu: Teologický konvikt, Komenského 4, 412 82 Litoměřice, tel/fax: 0416-732077**

**Na této adrese je možno získat složenky. Prosíme také o možnost za plánované dílo.**

František Koutný, rektor

## CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

### A 1. CELOSTÁTNÍ FÓRUM MLÁDEŽE

V příštím roce se bude konat od 17. do 22. srpna celostátní setkání mládeže. Poslední takové setkání se konalo na Velehradě v roce 1993. Pro připravované setkání bylo vybráno české poutní místo Svatá Hora u Příbrami. Předpokládá se, že se sejde několik tisíc mladých z celé České republiky. Mladí křesťané budou společně uvažovat o své odpovědnosti za společnost a za církev.

Setkání bude předcházet 1. celostátní fórum mládeže. Vybraní mladí z diecézí, hnutí a řeholí si společně položí otázky, které souvisejí se sněmem katolické církve a s jejich angažovaností v církvi.

Obě tyto iniciativy pořádá Česká biskupská konference prostřednictvím Sekce pro mládež. Veškeré informace získáte na adrese: Sekce pro mládež ČBK, tel.: 02/20 181 753, e-mail: cbkmladl@ktf.cuni.cz.

Na tuto adresu je možné zasílat i své připomínky k připravovaným akcím.

Obracet se můžete také na P. Jana Balíka, tiskového mluvčí Sekce pro mládež ČBK na tel. 02-4491 0469 či na e-mail:

adm – pha@comp.cz.

**Arcibiskupství olomoucké vyhlašuje výběrové řízení na místo ŘEDITELÉ CÍRKEVNÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLY VE ZLÍNĚ s nástupem do funkce od 1. února 1999.**

Podmínky: praktikující katolík, vysokoškolské vzdělání pedagogického směru a pedagogická praxe.

Příhlašky zasílejte do 10. prosince na adresu: **Centrum pro školy, Arcibiskupství olomoucké, Biskupské nám. 2, 771 01 Olomouc**

K přihlášce připojte: kopii dokladu o nejvyšším ukončeném vzdělání, životopis, přehled praxe a svoji představu o církevní základní škole.

# DIES DOMINI – DEN PÁNĚ

Se svou obětí spojuje Kristus oběť Církve. „V Eucharistii se stává Kristova oběť také obětí údů jeho těla. Život věřících, jejich chvála, jejich utrpení, jejich modlitba, jejich práce jsou spojeny s Kristovou chválou a modlitbou, s jeho utrpením a prací i s jeho bezvýhradnou obětí a tím získávají novou hodnotu.“ (71) Tato účast celého společenství je zvláště zřejmá ve shromáždění v neděli, která umožňuje přinést před oltář uplynulý týden s celým jeho lidským břemenem.

## Velikonoční večeře a bratrské setkání

44. Tato jednomyslnost je pak zvláště vyjádřena podstatou velikonoční večeře, která je typická pro Eucharistii, v níž se Kristus sám stává pokrmem. Neboť „pro tento účel světil Kristus Církvi tuto oběť: aby se na ní věřící podíleli jak duchovně, skrze víru a lásku, tak i svátostně, skrze svaté přijímání. Účast na večeři Pána je vždycky společenství s Kristem, který se za nás obětí podává Otcí.“ (72) Proto Cír-

kev věřícím doporučuje, když se účastní mše svaté, aby též přijímali, za předpokladu, že jsou v náležitém stavu, a jestliže jsou si vědomi těžkého hříchu, jak připomíná sv. Pavel Korintánům (srov. 1 Kor 11,27-32), ve svátosti pokání přijali Boží odpuštění. (73) Zvláště naléhavé je pozvání k eucharistickému přijímání přirozeně při mši v neděli a v jiné svátky.

Kromě toho je důležité, abychom si byli jasně vědomi, že společenství s Kristem je hluboce propojené se společenstvím s bratry. Nedělní eucharistické shromáždění je událost bratrství, kterou má tato slavnost zřetelně vyzvednout, samozřejmě při zachování způsobu předepsaného pro liturgické úkony. K tomu přispívá výzva k modlitbě a tón modlitby samotné, která se ujímá záležitostí celého společenství. Výměna pozdravení pokoje a smíření, v římském ritu příznačně zařazená před přijímání, je zvlášť výrazné gesto, k němuž jsou věřící vyzváni: je to znamení souhlasu Božího lidu se vším, co se v mešní slavnosti děje, (74) a povinnosti vzájemné lásky, kterou přijí-

máme účastí na jednom chlebě, když si připomínáme významná slova Krista: „Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a vzpomeneš si, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar.“ (Mt 5,23-24)

## O mši jako „poslání“

45. Přijetím Chleba života se Kristovi učedníci připravují na to, aby silou Zmrtvýchvstalého a jeho Ducha zvládli úkoly, které na ně ve všedním životě čekají. Neboť pro věřícího, který pochopil smysl toho, co vykonal, se slavení Eucharistie neskončí uvnitř domu Božího. Prvními svědky vzkříšení jsou křesťané, kteří jsou každou neděli svoláváni, aby prožili přítomnost Zmrtvýchvstalého a vyznali, že jsou povoláni k tomu, aby v každodenním životě byli hlasateli víry a svědky. Závěrečnou modlitbu po přijímání a závěr – požehnání a propuštění – je třeba v tomto směru znovu objevit a lépe ohodnotit, aby všichni, kdo se účastnili Eucharistie, si hlouběji uvědomili odpovědnost, která z toho vyplývá.

*Pokračování příště*

## Liturgická čtení

### Neděle 6. 12. – 2. neděle adventní

1. čt.: Iz 11,1–10  
Ž 72(71),1–2.7–8.12–13.17      Odp.: 7  
2. čt.: Řím 15,4–9  
Ev.: Mt 3,1–12

### Pondělí 7. 12. – památka sv. Ambrože

1. čt.: Iz 35,1–10  
Ž 84,9ab–10.11–12.13–14      Odp.: Iz 35,4d  
Ev.: Lk 5,17–26

### Úterý 8. 12. – slavnost P. Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

1. čt.: Gn 3,9–15.20  
Ž 98(97),1.2–3ab.3c–4      Odp.: 1a  
2. čt.: Ef 1,3–6.11–12  
Ev.: Lk 1,26–38

### Středa 9. 12. – ferie

1. čt.: Iz 40,25–31  
Ž 102,1–2.3–4.8+10      Odp.: 1a  
Ev.: Mt 11,28–30

### Čtvrtek 10. 12. – ferie

1. čt.: Iz 41,13–20  
Ž 144,1+9.10–11.12–13ab      Odp.: 8  
Ev.: Mt 11,11–15

### Pátek 11. 12. – nez. pam. sv. Damasa I.

1. čt.: Iz 48,17–19  
Ž 1,1–2.3.4+6      Odp.: srov. Jan 8,12  
Ev.: Mt 11,16–19

### Sobota 12. 12. – nez. pam. sv. Jany Františky de Chantal

1. čt.: Sir 48,1–4.9–11  
Ž 79,2ac+3b.15–16.18–19      Odp.: 4  
Ev.: Mt 17,10–13

## Breviář pro laiky

Uvedení do první modlitby dne:	NE	PO	ÚT	ST	ČT	PÁ	SO
	6.12.	7.12.	8.12.	9.12.	10.12.	11.12.	12.12.
Antifona	42	1734	1606	42	42	42	42
Žalm	786	783	783	786	786	786	786

### Ranní chvály:

Hymnus	42	1734	1607	42	42	42	42
Antifony	70	935	1608	965	981	998	1014
Žalmy	921	936	813	965	981	998	1014
Kr. čtení a zpěv	70	1735	1608	80	83	86	90
Antifona k Zach. kantiku	70	1735	1608	80	83	87	90
Prosby	70	1724	1608	80	83	87	90
Záv. modlitba	71	1604	1609	81	84	1613	1613

### Modlitba během dne:

Hymnus	43	43	123	43	43	43	43
Antifony	44	44	1609	44	44	44	44
Žalmy	926	940	1265	971	987	1004	1019
Krátké čtení	71	75	1609	81	84	88	91
Záv. modlitba	71	75	1609	81	84	87	90

### Nešpory:

SO

Hymnus	41	41	1604	1610	41	41	41	41
Antifony	68	72	1605	1611	976	992	1009	92
Žalmy	916	930	1649	1661	976	992	1009	1025
Kr. čtení a zpěv	69	72	1605	1611	82	85	89	92
Ant. ke kant. P. M.	69	73	1605	1612	82	86	89	93
Prosby	69	73	1606	1612	82	86	89	93
Záv. modlitba	71	71	1609	1609	81	84	1613	95
Kompletář	1238	1242	1238	1242	1254	1257	1260	1238

# Představujeme vám...

## ŽÍT MŠÍ SVATOU

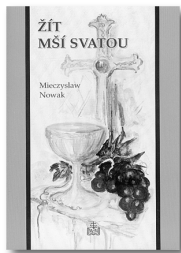
P. Mieczyslaw Nowak

Mše svatá je obdivuhodný prostředek spásy: je v ní obsaženo všechno, co potřebujeme pro svůj duchovní život. K plnohodnotné účasti na ní je třeba, abychom správně rozuměli tomu, co se na oltáři děje, a abychom to přijali srdcem a uvedli do praktického života.

Mše svatá je pro věřícího „vrcholem, k němuž směřuje činnost Církve, a současně je zdrojem, z něhož plyne všechna její moc“. Je středem jeho života a nikoliv jen dekorací či zvykem, který je třeba naplnit.

Knihka úvah o eucharistickém tajemství je určena všem, kdo chtějí stále plněji žít mši svatou. Rozebírá jednotlivé části a všímá si jejich duchovního dopadu na účastníka bohoslužby. Autor předkládá čtenářům to, co sám prožil a co nabylo v jeho životě rozhodujícího významu ve vztahu k liturgii mše svaté a ke Kristu. Jeho příspěvek umožňuje eucharistii lépe pochopit a v důsledku této skutečnosti ji také prožít s mnohem většími užitky než dosud.

Brož., A5, 150 stran, 93 Kč

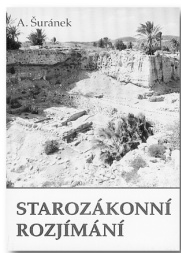


V OLOMOUCKÝCH PRODEJNÁCH MCM  
JE TAKÉ K DOSTÁNÍ

## STAROZÁKONNÍ ROZJÍMÁNÍ

ThDr. Antonín Šuránek

Starozákonní rozjímání P. Antonína Šuránka, spirituála kněžského semináře v Olomouci, jehož proces blahořečení se připravuje, jsou



Uvedené knihy si můžete objednat na adrese:

**Matice cyrilometodějská s. r. o.**  
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1

vítaným novým podnětem pro duchovní život všech, kdo touží srdcem i rozumem hlouběji proniknout k pokladu Božího slova. Tato rozjímání jsou skutečnou školou správného přístupu k Písmu svatému, obsahují svědectví živé víry a milujícího srdce, které přetéká tím, čeho je plné až po okraj. Vděčně přijímáme v odkazu tohoto kněze svatého života jeho myšlenky, prožitky a objevy, o které se dělí s těmi, kdo milují Boží slovo ve snaze uvádět je do svého života. Mějme odvahu do této „školy“ vstoupit a přijmout výzvy, kterými nás oslovuje.

Mons. Josef Hrdlička, světící biskup olomoucký  
Brož., A5, 192 stran, 86 Kč

## AUDIOKAZETY – NOVINKA!

**Vánoce v českých kancionálech**

– vychází ve vydavatelství ROSA

MC 149 Kč

## VIDEOKAZETY PRO DĚTI A MLÁDEŽ (vše kreslené)

**Ježíšova podobenství** – krátká vyprávění, která dětem

přibližují Ježíšův život a učení

VHS 58 min., 300 Kč

**Nosíš jméno světce** – 18 příběhů známých světců a světic

VHS 80 min., 300 Kč

**Stvoření světa – Noemova archa** – dvě biblické události

na jedné kazetě

VHS 60 min., 329 Kč

**David a Goliáš – Bitva o Jericho**

VHS 60 min., 329 Kč

**Noc mezi lvy – Jonáš a velryba**

VHS 60 min., 329 Kč

**Zrození – Ježíšovy zázraky**

VHS 60 min., 329 Kč

**Příběh o Samaritánovi – Příběh o marnotratném synovi**

VHS 60 min., 329 Kč

Pláceno převodem  
706 035

Novinové výtahy

Odesílatel:

Matice cyrilometodějská s. r. o.  
EXPEDICE  
Dolní nám. 24  
771 11 Olomouc 1

SVĚTLŮ – týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává a tiskne Matice cyrilometodějská v Olomouci v nakladatelství Matice cyrilometodějské, s. r. o., Olomouc. Šéfredaktor Josef Vítek. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bíldy v oblasti víry a mravů. Nezámená to však, že udeřovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 068/522 28 03 (e-mail: stula.maticecm@telecom.cz; http://web.telecom.cz/maticecm). Registrací značka MK ČR 7225. Podávání novinových zásilek povoleno Oblasní správou pošt v Ostravě č. j. 2363/93-P/1 ze dne 23. 8. 1993. OBJEDNÁVKY VYŘIZUJE ADMINISTRACE TÝDENÍKU. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042187/41 83 dne 23. 8. 1993. Podávání novinových zásilek povoleno Oblasní správou pošt v Ostravě č. j. 2363/93-P/1 ze dne 21. 5. 1996. Protišestní redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medjugorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevýžadané nezveřejněné příspěvky nevracíme.